ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY KOUŘIM

Obsah

1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE 4

2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY 5

2.1 Počet oborů, velikost ... 5

2.2 Historie a současnost ... 5

2.3 Charakteristika pedagogického sboru ... 7

2.4 Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce ... 7

2.5 Vybavení školy a její podmínky ... 7

3 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE 8

4 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE 9

5 VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU 11

5.1 Přípravné studium ... 12

5.2 Studijní zaměření Hra na klavír ... 13

5.3 Studijní zaměření Hra na zobcovou flétnu ... 18

5.4 Studijní zaměření Hra na příčnou flétnu ... 21

5.5 Studijní zaměření Hra na klarinet ... 24

5.6 Studijní zaměření Hra na trubku ... 26

5.7 Studijní zaměření Hra na saxofon ... 29

5.8 Studijní zaměření Hra na kytaru ... 33

5.9 Studijní zaměření Hra na basovou kytaru ... 36

5.10 Studijní zaměření Hra na doprovodnou kytaru ... 39

5.11 Studijní zaměření Hra na ukulele ... 41

5.12 Studijní zaměření Sólový zpěv ... 44

5.13 Studijní zaměření Hra na bicí ... 47

5.14 Kolektivní předměty hudebního oboru ... 50

5.14.1 Hudební nauka ... 50

5.14.2 Komorní zpěv ... 53

5.14.3 Sborový zpěv 54
5.14.4 Komorní hra 56
5.14.5 Hra v kapele 58
6 VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU 60
7 VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU 64
8 VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ-DRAMATICKÉHO OBORU 70
9 ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI 74
10 VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH 75
11 HODNOCENÍ ŽÁKŮ 76
11.1 Zásady hodnocení žáků 76
11.2 Způsob hodnocení žáků 76
12 OBLASTI VLASTNÍHO HODNOCENÍ ŠKOLY 78

1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP: Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Kouřim, Nové město 180

Školní Vzdělávací Program

Předkladatel: Základní umělecká škola Kouřim, okres Kolín

Nové město 180

281 61 Kouřim

IČO: 21813434

Ředitelka školy: Jana Krejčíková, DiS.

Telefon: 321 783 636

E-mail: info@zus-kourim.cz

Zřizovatel: Město Kouřim

Mírové náměstí 145, 281 61 Kouřim

Telefon: 311 548 081

E-mail: epodatelna@mestokourim.cz

Krejčíková Jana
.....
Jana Krejčíková
ředitelka školy

.....
razítko

Platnost dokumentu od: 1.9.2025

2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2.1 Počet oborů, velikost

ZUŠ Kouřim je menší školou rodinného typu s maximální kapacitou 200 žáků. Tato celková kapacita je v posledních letech téměř naplněna.

Základní umělecká škola, která v našem městě existuje jako samostatná organizace od roku 1993, poskytuje umělecké vzdělávání žákům od předškolního věku až do dospělosti. Spektrum nabídky vyučovaných oborů prošlo v průběhu této doby jen malými změnami, protože svou šíří dostatečně pokrývá zájem o výuku.

Již od svého založení poskytuje výuku ve všech čtyřech uměleckých oborech:

- hudební (dále HO)
- výtvarný (dále VO)
- taneční (dále TO)
- literárně-dramatický (dále LDO)

Škola pokrývá celé věkové i zájmové spektrum uchazečů o studium. Pro zájemce ve věku od 5 let (výjimečně i mladší) škola organizuje přípravné studium, dále pak základní studium I. a II. stupně a podle zájmu také studium pro dospělé.

2.2 Historie a současnost

Škola před osamostatněním

Přesný počátek uměleckého školství v Kouřimi je dnes již obtížné přesně zachytit. Ve školním roce 1964–1965 byla založena v Kouřimi pobočka kolínské LŠU, v prvních letech se vyučovalo hře na klavír a akordeon, ovšem výuka byla značně roztříštěná, neboť škola neměla svůj vlastní objekt, kde by mohla vyvíjet svou činnost.

Tento objekt byl získán v roce 1968, kdy byl Městským národním výborem vykoupen pro účel zřízení LŠU rodinný dům, v němž sídlí i dnešní ZUŠ.

Dá se říci, že se škola potýkala s mnoha negativními jevy, byla na periferii zájmu města i zřizující školy.

Určitý zlom nastal v roce 1974 s příchodem nového agilního vedoucího pobočky pana Vladimíra Mládka, jemuž se podařilo zvednout úroveň výuky i materiálního zázemí.

Od roku 1978 se stala škola pobočkou Českého Brodu, v této době se zde vyučovalo hře na klavír, housle, akordeon, trubku a tanci, který byl asi o dva roky později nahrazen výtvarným oborem.

Osamostatnění školy

V lednu roku 1993 získala ZUŠ Český Brod právní subjektivitu. Z toho vyplynula zejména nutnost vyřešení nových majetkoprávních vztahů mezi tímto nově vzniklým subjektem a městem Kouřim. Požadavky vznesené ZUŠ Český Brod na jednáních však Městský úřad v Kouřimi odmítl akceptovat, a tak se škola k 1. lednu 1993 stala ZUŠ Kouřim rozpočtovou organizací, zřizovanou Městským úřadem Kouřim. Ředitelkou nově vzniklé školy se stala Sylva Kroužilová. Škola měla v době osamostatnění 43 žáků, z toho 28 v hudebním oboru a 15 v oboru výtvarném. V této době došlo také k výraznému posunu v materiální oblasti a byly provedeny rozsáhlé opravy školní budovy.

Současně s rekonstrukcí budovy (zahrnovala mimo jiné opravu střešní krytiny, elektrických rozvodů a úpravu nevyhovujícího skladu hudebních nástrojů na místnost učitelů) vyvstal problém koncepce školy v oblasti vlastní vzdělávací činnosti. Proto byla ve zdejším regionu uspořádána dotazníková akce, jejíž cílem bylo zmapovat zájem dětí a rodičů o návštěvu ZUŠ. Výsledek byl neobyčejně povzbudivý, neboť zájem projevilo kolem 150 dětí. Na základě vyhodnocení akce byly v červnu uspořádány talentové zkoušky pro výtvarný, taneční a hudební obor, dramatický zájmový kroužek při zdejší ZŠ byl transformován na literárně dramatický obor. Pro děti předškolního věku bylo otevřeno Baby Studio, které sdružovalo výuku angličtiny, hudební a pohybové výchovy.

Při sestavování kolektivu učitelů bylo nutné vycházet ze zkušeností minulých let a zároveň respektovat omezení vyplývající z povahy místa. Dosavadní zkušenosti a fluktuace dojíždějících učitelů potvrdily, že se nelze dost dobře spoléhat na to, že bude vytvořena pevná vazba dojíždějícího učitele ke škole. Z rozdílného pojetí výuky pak plyne nekoncepčnost práce. Specifickými omezujícími podmínkami jsou dále odlehlost Kouřimi od hlavních dopravních tras, vysoké náklady na dojíždění a nedostatek bytů v místě. Výběr pedagogů byl tedy veden snahou vycházet, pokud možno z místních zdrojů. Září 1993 zahajovala škola se 190 žáky.

Zatímco obory vzdělávání nedoznaly za dobu existence školy příliš velkých změn, právní úprava se měnila mnohokrát, a to zásadně: škola vznikla jako rozpočtová organizace MěÚ v Kouřimi, později Školského úřadu v Kolíně, v roce 1990 přešla do právní subjektivity, poté byla příspěvkovou organizací Středočeského kraje a od 1. 9. 2024 je příspěvkovou organizací města Kouřim.

Současnost

V současné době poskytujeme výuku v oboru hudebním, tanečním, výtvarném a literárně-dramatickém. V hudebním oboru se vyučují následující nástroje: klavír, elektronické klávesy, kytara, trubka, klarinet, zobcová flétna, bicí nástroje, sólový zpěv a souborová hra. V klavírní výuce nabízíme po dohodě s rodiči žáků kromě klasické výuky také výuku podle Suzukiho metody, která je vhodná hlavně pro předškolní děti. Tato metoda bývá také nazývána metodou mateřského jazyka, protože primárně vychází ze hry podle sluchu. Naše škola je v ní průkopníkem v celostátním měřítku.

Škola si získává věhlas v širokém okolí pro citlivý přístup k dětem a úroveň vzdělávání. Výuka staví na trpělivosti, laskavosti, komunikaci a spolupráci s rodiči. Dětem umožňujeme časté vystupování od útlého věku, které pro ně není stresující, ale motivující. Ve většině uměleckých oborů dosahujeme dobrých výsledků i v celostátním měřítku.

Prezentace školy na veřejnosti a úspěchy školy

Motto: Dejme o sobě vědět!

ZUŠ se prezentuje na veřejnosti jak pořádáním vlastních akcí, tak participací na akcích jiných subjektů.

Pravidelné akce školy:

Příklady vlastních akcí:

- HO 15–20 koncertů ročně (žákovské, absolventské, učitelské, výchovné v MŠ a ZŠ, v DD, koncerty souboru),
- VO spolupráce s místním skanzenem
- TO několik tanečních vystoupení
- LDO kolem 10 divadelních představení v Kouřimi i jiných městech.
- veřejná vystoupení u příležitosti Letních pěveckých a klavírních kurzů (viz níže)

Příklady účasti na akcích jiných subjektů:

- spolupráce na akcích pořádaných Městem Kouřim, regionálním muzeem Kolín apod.

Soutěže a festivaly:

Pokud se týče soutěží, nepovažujeme jejich masivní obsazování za svou prioritu, avšak nevyhýbáme se jim v míře, která je pro děti přínosná a nestresující. Bereme je jako příležitost k přátelskému setkávání a porovnávání své práce v širším kontextu.

- LDO: Oba starší soubory Mrsťa Prsťa a Junioři každoročně sbírají četná ocenění i na celostátní úrovni.

2.3 Charakteristika pedagogického sboru

Motto: Pouze pedagog, který je sám umělcem, může své žáky vést ke skutečnému uměleckému růstu.

Pedagogický sbor v ZUŠ se jeví jako stabilní a vyvážený.

Naprostá většina učitelů splňuje předepsanou odbornou i pedagogickou kvalifikaci.

Pedagogové si soustavně rozšiřují obzory ať už vlastní uměleckou činností či samostudiem odborné literatury, nebo pravidelnými návštěvami kurzů. Působí v mnoha školních i mimoškolních uměleckých projektech, například orchestrální hra, sólová i komorní hra, sborová korepetice, členství v hudebních skupinách, práce v nahrávacím studiu, režie a herectví v dospělém amatérském divadle, vlastní tvorba scénářů, redakční práce, spisovatelská, překladatelská a scénografická činnost.

Žákům se přitom věnují i nad rámec pravidelného vyučování např. v různých letních táborech nebo víkendových kurzech.

2.4 Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

Motto: Každé setkání nás může obohatit

Naše škola rozvíjí nejrůznější aktivity zaměřené jak na setkávání dětí a učitelů ZUŠ, tak i na setkávání našich žáků s jejich vrstevníky se společnými zájmy. Pořádání těchto akcí, vyžadujících velké penzum organizátorské práce, je umožněno jak dobrovolnou prací našich učitelů (jak již bylo zmíněno výše), tak i spontánní spoluprací mnoha žáků.

- Podzimní divadelní festival **Kouřimské poDIVování** (od r. 2007): jak prvotní nápad, tak veškerá organizace je dílem žáků LDO. Akce má organizačně i umělecky vysokou úroveň a beznadějně vyprodané sály

- Od r. 2009 **Letní pěvecké a klavírní kurzy a festival Zpívající Kouřim.** Letní setkání ZUŠ Praha Olešská, Znojmo a Kouřim s náročným programem, který zahrnuje výuku intonace, dirigování, klavírních doprovodů, individuální pěvecké výuky nejen zpěváků, sbor, hru na chrámové varhany, přednášky, divadelní semináře, tanec, master class s profesionálními umělci, besedy s psychology a další. (Z profesionálních lektorů: např: Naďa Wepperová (Pražská konzervatoř), pěvkyně Helena Kaupová (sólistka ND a prof. AMU), Simona Procházková (sólistka Státní opery Praha a ND), Alfréd Strejček.

- Vzhledem ke vzdálenosti Kouřimi od kulturních center se stalo pravidlem organizování profesionálních koncertů – Jiří Kollert, Aneta Majerová, Irina Smolyaerova-Mamaeva, Bronislava Tomanová, Petr Nouzovský – pravidelně také koncerty učitelů.

2.5 Vybavení školy a její podmínky

Škola využívá pro svou činnost dům č.p. 180 v blízkosti centra města. Jedná se o komplex dvou přízemních budov propojených dvorem a provozní přístavbou (uhelna). Budova ZUŠ je majetkem MěÚ, sídlí v ní hudební obor. Dále škola využívá pro svou činnost třídy ZŠ a tělocvičnu ZŠ, ve všech těchto prostorách platí nájemné.

Vybavení nástrojové a materiální (vybavení učeben, hudební nástroje, učební pomůcky, notový materiál, knihy, elektroniku, kostýmy, reflektory, kulisy a další) je na úrovni umožňující kvalitní výuku a průběžně se doplňuje a opravuje z příspěvků od žáků na studium. Téměř všem požadavkům učitelů na nákup nebo opravy učebních pomůcek se daří v průběhu roku vyhovět.

Škola vlastní hudební nástroje, které zapůjčuje i žákům, každá třída hudebního oboru je vybavena pianinem, v učebně klavírní výuky je koncertní křídlo. Pro účely koncertní činnosti bylo za přispění KÚ zakoupeno koncertní křídlo Bohemia, které je umístěno v sále MěÚ, který ZUŠ bezplatně využívá ke koncertům a vernisážím.

3 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

Otevřenost všem dětem, které se chtějí umělecky vzdělávat

Motto: Se všemi žáky je nutno pracovat profesionálně bez ohledu na prostředí, z něhož přicházejí, na národnost a sociální status

Zaměření školy

Náš kolektiv se snaží pracovat důsledně podle motta tohoto odstavce. Intenzívně se věnujeme dětem, které mají specifické problémy s učením, ať již jsou způsobeny nejrůznějšími poruchami nebo nemocí. Jsme připraveni vyjít vstříc jak žákům mimořádně nadaným, tak žákům, kteří si teprve ve starším věku uvědomí svou touhu po uměleckém vzdělávání, popřípadě i dospělým, kteří potřebují připravit ke zkouškám, nebo chtějí užitečně trávit svůj volný čas. Jsme otevřeni také našim bývalým absolventům, kteří se mohou vzdělávat v kurzech, nebo pracují v souboru, mohou si zahrát divadlo, nebo vytvořit taneční choreografii.

Vize školy

Cílem uměleckého vzdělávání naší školy je vychovávat z našich žáků citově bohaté a kultivované osobnosti, podporovat individuální umělecký růst každého žáka s ohledem na jeho potřeby, možnosti a míru talentu. Poskytovat žákům základy uměleckého vzdělání a rozhled a motivovat je k celoživotnímu učení. V hudebním oboru podporovat souborovou a komorní hru s různým žánrovým zaměřením.

Po odborné stránce připravit žáky podle jejich zájmu pro vzdělávání ve středních školách uměleckého nebo pedagogického zaměření a v konzervatořích, případně pro studium na vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením.

Usilujeme o vzájemnou spolupráci všech čtyř uměleckých oborů a co do kvality o jejich srovnatelnou úroveň.

Celkový styl práce zůstává v souladu s trvalou vizí naší ZUŠ jako „malé školy na malém městě," čili školičky s neformální atmosférou „rodinného" typu a s nadstandardními vztahy v trojúhelníku učitelé – žáci – rodiče.

4 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

Na úrovni uměleckých oborů naší školy učitelé společně uplatňují níže uvedené postupy – výchovné a vzdělávací strategie – pro utváření a rozvíjení klíčových kompetencí žáků:

Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci

- Požadavky ve výuce přizpůsobujeme individuálním schopnostem každého žáka.
- Během školního roku organizujeme koncerty, divadelní a taneční představení a výstavy, které žákům dávají velký prostor k samostatnému uměleckému vyjádření.
- Seznamujeme žáky s dostupnými a adekvátními uměleckými prostředky.
- Při výběru látky, témat a prostředků zpracování respektujeme individualitu žáka. Klademe důraz na žákovu originalitu a cíleně ji rozvíjíme při individuální i kolektivní práci.
- Široká nabídka oborů umožňuje žákům výběr podle jejich zájmu, dispozic a uměleckého nadání.
- Poskytujeme žákům možnost další výuky i nad rámec běžné docházky do ZUŠ (např.: víkendová soustředění, letní tábory s uměleckým zaměřením, letní pěvecké a klavírní kurzy, setkání ZUŠ apod.).
- Organizujeme pro žáky návštěvy koncertů, výstav, divadelních představení.
- Škola organizuje profesionální koncerty v místě sídla školy.
- Předáváme žákům teoretické a praktické vědomosti o technice nebo technikách, sloužících k uměleckému vyjádření
- Vedeme žáky k pozorování okolního světa a ukazujeme jim možnosti čerpání podnětů k vlastní umělecké tvorbě.
- Přiblížíme žákovi stylové období, ve kterém byla skladba složena, seznámíme ho s autorem uměleckého díla.
- Seznamujeme žáky s uměleckým dílem v podobě nahrávek, případně návštěvami koncertů (výstav, divadelních představení), následně s žákem diskutujeme o hodnotě díla.
- Seznamujeme žáky se současnou i historickou uměleckou produkcí v daném oboru, poskytujeme základní přehled o uměleckém dění v regionu.
- Formou diskuse učíme žáky porozumět uměleckému dílu, respektujeme názor žáka.
- Kromě vlastní učitelské i žákovské tvorby využíváme možnosti návštěv kulturních akcí a také všechna média, včetně internetu.
- Učíme žáky chápat vztah mezi obsahem a formou uměleckého díla.
- Vedeme žáky k samostatnému vyhledávání a třídění informací a následně ke vzájemnému sdělování dojmů ze svých i jiných uměleckých výkonů a k jejich hodnocení.
- Seznamujeme žáky se základními pojmy daného uměleckého oboru, vedeme je ke správnému porozumění a užívání uměleckého jazyka.

Strategie pro kompetenci osobnostně sociální

- Snažíme se, aby si žáci dokázali naplánovat a cílevědomě realizovat pravidelnou domácí přípravu (především v hudebním oboru), aby se pravidelně zabývali prací na zadaných úkolech a tím i trvale zlepšovali svou uměleckou úroveň.
- Vedeme žáka k trpělivosti a samostatnosti
- Především v individuální výuce úzce spolupracujeme s rodiči.
- Navozením přátelské atmosféry, umožňujeme žákovi volně a svobodně se vyjadřovat.
- Vytvářením společných projektů vedeme žáky k zodpovědnosti za svou práci vůči kolektivu.
- Příkladem vlastní umělecké praxe vedeme žáky k tvůrčí veřejné umělecké činnosti.
- Při vzájemné komunikaci žáků klademe důraz na vzájemnou ohleduplnost, toleranci, kultivované a slušné chování, podporujeme zdravou sebedůvěru žáků.

- Žáky vedeme k aktivní účasti v kolektivních formách výuky, zdůrazňujeme důležitost každého jednotlivce na společném výsledku.
- Vedeme žáky k tomu, aby pomáhali slabším a učili se od zkušenějších členů kolektivu.
- Při kolektivní výuce vytváříme podnětné a tvořivé pracovní prostředí.
- Jsme zapojeni do programu integrace talentovaných dětí z dětských domovů do uměleckých aktivit naší školy.
- Mezi žáky a pedagogy probíhá komunikace i v internetovém prostředí.

Strategie pro kompetenci kulturní

- Povzbuzujeme žáky k tomu, aby si sami vyhledávali a navštěvovali kulturní akce, zhodnotili jejich kvalitu a vyjadřovali své dojmy z nich.
- Ukázky různých uměleckých děl používáme ve výuce pro motivaci a lepší uměleckou orientaci
- Vedeme žáky k vyjádření vlastního názoru.
- Při veřejných akcích usilujeme o spolupráci mezi obory ZUŠ, abychom poskytli žákům ucelený přehled o možnostech uměleckého vyjádření.
- Propagujeme školní akce ve škole i na veřejnosti.
- Naší snahou je maximálně podpořit žáka v tom, aby vždy dokončil řádné studium stupně a získal tak ucelené vzdělání.
- Vedeme žáky k tomu, aby do své umělecké činnosti zapojili i své okolí (rodinu, spolužáky, přátele) a tím obohatili kulturní život ve svém okolí.
- Žákovské práce dle možností zaznamenáváme a uchováváme na dostupných digitálních nosičích.
- V široké míře se podílíme na kulturním životě města a okolí.
- Vedeme žáky k úvahám, co je a není etické v rámci kulturního dění.
- Práce v tanečních, hudebních a divadelních souborech vede žáky k uvědomování si důležitosti zachovávání kulturních tradic.

5 VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU

Charakteristika hudebního oboru

Hudební obor umožňuje žákovi využívat hudbu jako prostředek vzájemné komunikace i k osobnímu uměleckému vyjádření. Děje se tak prostřednictvím soustavného vzdělávání, aktivní poučené interpretace, poznávání hudební kultury a osvojení si základních teoretických znalostí.

Základní umělecká škola Kouřim přijímá žáky do uměleckého vzdělávání v hudebním oboru na základě vykonané talentové zkoušky, popřípadě na základě průzkumů hudebnosti. Vzdělávání v každém studijním zaměření je rozděleno do dvou stupňů. V prvním stupni je vzdělávání sedmileté, ve druhém stupni čtyřleté. Těmto stupňům může předcházet přípravná hudební výchova. Vzdělávací obsah hudebního oboru je tvořen očekávanými výstupy, které jsou naplňovány ve dvou vzájemně provázaných a podmiňujících se oblastech – Hudební interpretace a tvorba a Recepce a reflexe hudby. V oblasti Hudební interpretace a tvorba je žákovi umožněno osvojit si hru na nástroj nebo zpěv. Žák získává elementární hudební návyky a pracovní dovednosti a následně je rozvíjí nejen jako sólista, ale i jako spoluhráč v komorní a souborové hře nebo ve sborovém zpěvu. Později může uplatnit získané znalosti a vlastní talent v oblasti improvizace, využívání moderních technologií v hudbě atp.

Vzdělávací oblast Recepce a reflexe hudby umožňuje žákovi orientovat se ve světě hudby, využívat a přenášet zkušenosti, dovednosti a vědomosti získané z praktických činností do vnímání hudby, prostřednictvím aktivního poslechu pak poučeněji interpretovat hudební dílo a kriticky je hodnotit. Realizace vzdělávacího obsahu této oblasti předpokládá činnostní pojetí výuky. Cílem je vychovat poučeného interpreta a posluchače schopného propojit hudební teorii s praxí a hlouběji prožít hudbu. Tato vzdělávací oblast je v Základní umělecké škole Kouřim naplňována zejména v předmětu hudební nauka, ale prolíná se také všemi vyučovanými předměty.

Základní umělecká škola Kouřim realizuje vzdělávací obsah hudebního oboru v následujících vzdělávacích zaměřeních: klávesových nástrojů, dechových nástrojů, strunných nástrojů, bicích nástrojů a pěveckém. Každé vzdělávací zaměření obsahuje jedno, nebo více studijních zaměření a tato jsou realizována vyučovanými předměty.

Výuka může být na základě potřeb žáka a dle možností školy doplněna o další nepovinně volitelné předměty.

5.1 Přípravné studium

V přípravné hudební výchově je hravou formou podchycen zájem dětí o hudbu a na základě těchto předpokladů rozvíjeny jejich hudební schopnosti, dovednosti a návyky. Aktivizuje a podněcuje se jejich tvořivost v elementárních činnostech pěveckých, instrumentálních, pohybových a poslechových. Součástí výchovně vzdělávacího procesu je zjišťování, sledování a usměrňování zájmu žáků se zřetelem na možnosti jejich dalšího studia v základní umělecké škole.

Učební plán – varianta 1: dvouleté přípravné studium

	1. ročník	**2. ročník**
Přípravná hudební výchova		(1)
Příprava ke hře na nástroj	1	1

Učební plán – varianta 2: jednoleté přípravné studium s kolektivní výukou

	1. pololetí	**2. pololetí**
Přípravná hudební výchova	1	1
Příprava ke hře na nástroj	(0,5)	0.5

Učební plán – varianta 3: jednoleté přípravné studium s individuální výukou

	1. pololetí	2. pololetí
Přípravná hudební výchova		
Příprava ke hře na nástroj	1	1

Poznámky:

- Příprava ke hře na nástroj se vyučuje individuálně či ve skupinkách dvou nebo tří žáků.
- Učební osnovy přípravy ke hře na nástroj – viz učební osnovy jednotlivých nástrojů.
- Učební osnovy přípravné hudební výchovy – viz učební osnovy Precepce a recepce hudby

5.2 Studijní zaměření Hra na klavír

Charakteristika:

Prostřednictvím hry na klavír žák rozvíjí nejen hudební vlohy a získává odborné hudební znalosti, ale při hře zapojuje a rozvíjí svalovou činnost i jemnou prstovou motoriku, učí se koordinaci těla a rukou, koncentraci, pracovním návykům a sebeovládání. Rozvíjí paměť – logickou, mechanickou, motorickou, sluchovou i fotografickou, posiluje periferní vidění a oční svaly. Při hře se přirozeně propojují obě hemisféry – tvůrčí i logická, zapojuje se zrak, sluch, hmat a motorika. Oproti jiným nástrojům se při hře na klavír více uplatňuje smysl pro harmonické cítění a pro vedení jednotlivých hlasů.

Hra na klavír je ideální prostředek k rozvoji celkové osobnosti dítěte.

Trvale velkému zájmu se těší výuka hry na klavír podle Suzukiho metody, ve které je naše škola průkopníkem v celostátním měřítku. Je orientována převážně na hru podle sluchu, a protože je určena i pro velmi malé děti v úzké spolupráci s rodiči, bývá také nazývána metodou mateřského jazyka. Děti se učí pomocí nahrávek a společné hry se spolužáky. Podmínkou je účast rodičů na hodinách i domácí přípravě. Věnujeme se jí již od roku 1995 a postupy se snažíme stále zdokonalovat.

„Zvládnutí širšího repertoáru, ve větším rozsahu pěstovaná hra zpaměti, rychlejší postup, výraznější podíl tvořivosti.“ (Citace z inspekční zprávy z r. 2002).

Učební plán: Hra na klavír

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**I.r**	**II.r**	**III.r**	**IV.r**
Hra na klavír	**1**	**1**	**1**	**1**	**1**	**1**	**1**	**1**	**1**	**1**	**1**
Hudební nauka	**1**	**1**	**1**	**1**	**1**						
Skupinová praxe*				1	1	1	1	1	1	1	1
Sborový zpěv*				(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)
Hudební nauka*						(1)	(1)				
Celkem	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2
							16				**8**

**Povinně volitelné předměty*

Poznámky k učebnímu plánu: Hra na klavír

- Součástí hlavního předmětu hra na klavír jsou další předměty: hra z listu, čtyřruční hra, elementární improvizace, doprovod a komorní hra, které vyučující za účelem naplnění očekávaných výstupů a směřování ke klíčovým kompetencím na základě individuálních potřeb žáka ve vhodném období a v potřebném rozsahu zařazuje do výuky.
- V kolektivní výuce vzdělávací oblasti hudební interpretace a tvorba je žákovi Součástí hlavního předmětu hra na klavír jsou další předměty: hra z listu, čtyřruční hra, elementární improvizace, doprovod a komorní hra, které vyučující za účelem naplnění očekávaných výstupů a směřování ke klíčovým kompetencím na základě individuálních potřeb žáka ve vhodném období a v potřebném rozsahu zařazuje do výuky.
- V kolektivní výuce vzdělávací oblasti hudební interpretace a tvorba je žákovi poskytnuta výuka toho předmětu, který jej bude nejlépe formovat s ohledem na jeho dosažené výsledky v dosavadním průběhu studia.
- Pro žáky, kteří z vážných důvodů nemohou navštěvovat předmět hudební nauka bude organizována jiná než týdenní forma výuky (jednou měsíčně 4 hodiny, nebo čtvrtletně víkend)
- Výuka v předmětu skupinová praxe může být organizována formou čtyřruční hry, doprovodu, komorní hry, souborové hry, kolektivní improvizace, popř. skupinové hry žáků vyučovaných Suzukiho metodou.

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé i způsob jeho organizace a realizace stanoví ředitel školy na základě individuálního plánu výuky (zaneseného pedagogem v třídní knize). Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Učební osnovy vyučovacích předmětů:

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na klavír

Přípravné studium

Žák:

- dokáže hrát úhozy portamento, staccato, legato
- zahraje jednoduché písně podle sluchu
- dokáže doprovodit jednoduchou píseň pomocí dudácké kvinty

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- správně a uvolněně sedí u nástroje
- orientuje se na klaviatuře v rozsahu potřebném pro hru
- umí houslový a basový klíč v rozsahu potřebném pro hru
- zvládá základní úhozové prvky – portamento, legato, staccato
- umí hrát oběma rukama současně
- ovládá dle svých schopností hru dvojhmatů a tříhlasých akordů
- zná základní dynamická označení a využívá je při interpretaci
- zahraje jednoduchou skladbu zpaměti
- zvládá podkládání palce
- hraje jednoduché písně podle sluchu
- rozezná melodii a doprovod
- umí se chovat při veřejných vystoupeních a je vhodně oblečen

2. ročník

Žák:

- hraje v obou klíčích
- ovládá základní úhozy, elementární prvky nezávislosti rukou
- při hře používá podkládání, hraje dvojhmaty
- hraje stupnice durové dohromady protipohybem a akordy s obraty zvlášť
- dokáže využívat při hře dynamické prvky
- je schopen kontrolovat sluchem souhru při čtyřruční hře
- dokáže interpretovat skladbu při koncertním vystoupení
- dokáže vyjádřit výraz skladby
- rozezná těžkou a lehkou dobu
- umí doprovodit jednoduchou melodii dudáckou kvintou
- zahraje z listu jednoduchou melodii
- hraje písně s doprovodem T a D
- využívá možnosti vybrat si přednesovou skladbu

3. ročník

Žák:

- ovládá stupnice dur od bílých kláves v protipohybu a vybrané mollové stupnice

- umí zahrát akordy ke hraným stupnicím
- umí přečíst z notového zápisu a používat dosud probrané klavírní úhozy
- používá pedalizaci dle návodu pedagoga
- hraje písně s jednoduchým doprovodem s použitím T, S a D
- hraje jednoduché polyfonické skladby
- dokáže zahrát nejjednodušší melodické ozdoby
- je schopen transponovat jednoduché motivy
- je schopen rozvíjet své technické dovednosti a výrazové schopnosti pod vedením vyučujícího
- odlišuje melodii a doprovod při interpretaci
- podle svých možností je schopen zpaměti zahrát jednoduchou přednesovou skladbu
- zapojuje se do čtyřruční hry s učitelem nebo spolužákem
- vnímá náladu skladby a podle svých schopností ji dokáže vyjádřit při přednesu
- využívá sluchu ke sluchové sebekontrole
- podle svých možností zvládá hrát z listu v pětiprsté poloze unisono oběma rukama

4. ročník

Žák:

- zvládá hru stupnic dur a moll v protipohybu nebo rovném pohybu
- hraje trojzvuk dur a moll dohromady
- samostatně používá dynamická označení
- dokáže používat jednoduchý pedál podle pokynů učitele nebo grafického záznamu se sluchovou kontrolou
- je schopen kontrolovat sluchem základní parametry své hry
- se dokáže orientovat ve hře z listu na úrovni 1. ročníku
- umí zahrát jednoduchou skladbu z období baroka a klasicismu
- umí zahrát základní melodické ozdoby
- je schopen hrát oběma rukama vyrovnaně ve středně rychlém tempu
- rozlišuje a odstiňuje melodický hlas a doprovod
- je schopen souhry s jiným hráčem nebo čtyřruční hry
- zná malou písňovou formu
- umí doprovodit melodii podle sluchu

5. ročník

Žák:

- zvládá hru stupnic dur i moll v rovném pohybu, malý rozklad s obraty
- zahraje jednoduché melodické ozdoby
- orientuje se v notovém zápisu s více posuvkami
- dbá na tónovou kvalitu
- využívá dle svých schopností technické prvky ve skladbách různých hudebních stylů
- uplatňuje sluchovou kontrolu při čtyřruční hře
- dokáže používat pedálu současný a synkopický pedál a dokáže je použít při hře se sluchovou kontrolou
- interpretuje přednesové skladby při koncertních vystoupeních
- zná základní harmonické funkce (T, S, D)
- v doprovodu využívá přiznávky a rozložené akordy
- chápe podstatu písňové formy, ronda, variací
- umí zahrát jednoduchou polyfonní skladbu
- uvědomuje si význam rozvíjení technických prvků pro interpretaci skladeb
- je schopen sebehodnocení a posouzení vlastního výkonu
- dokáže zahrát z listu jednoduchou skladbu přiměřenou jeho schopnostem

6. ročník
Žák:

- umí zahrát chromatickou stupnici, durové a mollové stupnice dohromady
- zvládá 4hlasý akord s obraty zvlášť
- samostatně pedalizuje a uplatňuje dynamické prvky
- umí zahrát malou kadenci a použít ji v doprovodu k písním nebo k improvizaci
- umí skladbu samostatně pedalizovat podle sluchu a harmonických změn – se sluchovou kontrolou
- rozlišuje interpretaci různých hudebních stylů dle svých možností
- využívá při hře dynamiku, melodické ozdoby, je schopen agogických změn
- je schopen souhry a sluchové kontroly
- zná frázi a základní hudební formy
- umí pracovat s dynamikou ve skladbě, snaží se vystihnout obsah, charakter a náladu skladby
- umí základní ozdoby – obal, nátryl, mordent, trylek
- umí si vybrat skladbu podle svých technických a výrazových schopností
- je schopen sebehodnocení daného interpretačního výkonu

7. ročník
Žák:

- zvládá stupnice dur i moll v kombinovaném pohybu a velký rozklad akordu
- disponuje dobrou technickou úrovní, ovládá i hru v rychlejším tempu
- orientuje se v různých hudebních stylech
- samostatně se orientuje ve hře z listu
- zná základní hudební jazyk a dokáže v něm komunikovat, využívá všech zvukových možností nástroje
- umí se vhodně chovat a oblékat při reprezentaci školy
- umí zahrát zpaměti skladbu přiměřenou technickým a výrazovým schopnostem
- umí doprovodit melodii podle kytarových nebo harmonických značek z předlohy nebo podle sluchu
- je schopen samostudia již probrané látky, dokáže samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- spolupodílí se na výběru skladeb
- je schopen sebehodnocení na podkladě získaných znalostí a dovedností
- umí rozeznat barokní a polyfonní, klasickou, romantickou a soudobou nebo populární skladbu
- ukončí 7. ročník I. stupně absolventským vystoupením

Základní studium II. stupně

1. – 2. ročník:
Žák:

- zvládá hru náročnějších etud a skladeb s důrazem na hudební a technickou úroveň a obsah dokáže samostatně tvořit prstoklad skladeb
- ovládá hru základních melodických ozdob
- uplatňuje všechny získané vědomosti a dovednosti při studiu skladeb
- orientuje se v různých hudebních stylech
- samostatně přistupuje k výběru skladeb podle svého zájmu
- dokáže samostatně nastudovat jednoduchou skladbu a uplatnit v ní získané dovednosti

3. – 4. ročník:

Žák:

- interpretuje náročnější skladby různých slohových období, je schopen se skladbou samostatně pracovat po stránce technické i výrazové, dokáže samostatně používat pedál
- je schopen sluchové sebekontroly, snaží se o plastickou a kultivovanou hru
- je schopen samostatné pedalizace
- při interpretaci dokáže využívat dynamické rozlišení, tempové rozlišení, artikulaci, frázování
- podle svých schopností zvládá hrát z listu jednoduché skladby
- se aktivně zapojuje do souborové nebo čtyřruční hry, podle možností realizuje korepetice
- zná základní umělecké směry, nejvýznamnější skladatele a díla klasické hudební literatury
- si podle svých zájmů a preferencí a na základě svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností samostatně vyhledává a volí skladby
- je schopen aktivního poslechu skladeb klasické hudební literatury i populární hudby, dokáže přiměřenou formou vyjádřit svůj názor na znějící hudbu
- ukončí studium absolventským vystoupením, na kterém předvede své získané dovednosti při studiu v ZUŠ

5.3 Studijní zaměření Hra na zobcovou flétnu

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**I.r**	**II.r**	**III.r**	**IV.r**
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
Celkem	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2

Poznámky: V 1. – 3. ročníku lze vyučovat 2 žáky v jedné hodině.

Přípravné studium

Žák:

- je obeznámen s nástrojem – ví z jakých částí se nástroj skládá, jak se drží, jak se na něj hraje a jak o něj pečovat.
- dovede po učiteli zopakovat jednoduché rytmické a melodické útvary.
- ovládá základy hry na zobcovou flétnu, zejména správné dýchání, postoj při hraní, způsob nasazení a tvoření tónu.
- umí zahrát snadnou píseň z not i z paměti.
- je schopen spolupráce s učitelem při hodině a chápe nezbytnost domácí přípravy.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- zvládá základní péči o nástroj, umí pojmenovat jednotlivé části nástroje.
- osvojil si dobré návyky – vzpřímený klidný postoj, vyvážené držení nástroje, správné dýchání a tvorbu tónu.
- je schopen orientovat se v jednoduchém notovém zápisu, rozlišuje různou délku not a pomlk.
- umí zahrát lidové národní písně z not i z paměti.
- je schopen hrát s doprovodem klavíru.

2. ročník

Žák:

- umí v praxi uplatnit teoretické znalosti z předmětu Hudební nauka.
- správně dýchá, tvoří rovný tón, správně artikuluje.
- ovládá hru tenuto, legato a staccato.
- osvojil si hru v rozsahu C‘ až E‘‘.
- začal s hrou stupnic, akordů a technických cvičení.
- je schopen jednou až dvakrát ve školním roce veřejně vystupovat.

3. ročník

Žák:

- reflektuje běžná tempová, dynamická a výrazová označení.
- jeho hra se vyznačuje kvalitním tónem, citlivým přednesem a rytmickou jistotou.
- je schopen samostatné, pravidelné přípravy.
- interpretuje drobnější skladby různých autorů a slohových období.
- dokáže zahrát jednoduché lidové písně dle sluchu.
- uplatňuje se ve společné hře s jinými hudebními nástroji.
- zvládá jedno až dvě veřejná vystoupení ve školním roce.

4. ročník
Žák:
- vnímá a reflektuje při hře běžná výrazová a agogická označení.
- uplatňuje dosud získané poznatky z předmětu Hudební nauka.
- ke hře durových stupnic a akordů přidal hru molových stupnic a akordů.
- systematická domácí příprava je pro něj samozřejmostí.
- společně s učitelem vybírá repertoár podle svého vkusu a podle svých schopností.
- veřejně interpretuje vybrané přednesové skladby s doprovodným nástrojem.

5. ročník
Žák:
- zvládá interpretaci běžných melodických ozdob.
- ke hře využívá plného rozsahu nástroje.
- navázal na hru durových a molových stupnic a akordů, nyní ve variacích a rychlejších tempech.
- na odpovídající úrovni je schopen interpretovat renesanční tance, barokní canzony i současné skladby.
- dovede si sám vyhledat vhodnou skladbu a samostatně ji nastudovat úměrně svým možnostem a schopnostem.
- přibírá si altovou flétnu (po dohodě učitele s rodiči).
- je schopen veřejně vystoupit na jedné až dvou školních nebo mimoškolních akcích.

6. ročník
Žák:
- na sopránovou zobcovou flétnu hraje kvalitním tónem v celém užívaném rozsahu nástroje.
- na altovou flétnu hraje stupnice akordy, etudy a pomalé věty barokních sonát.
- zvláštní pozornost věnuje přednesové literatuře, kde na vybraných pasážích účinně procvičuje technické dovednosti.
- je schopen zasvěceně hodnotit své i jiné hudební výkony.
- zapojuje se a aktivně se podílí na školních i mimoškolních vystoupeních.

7. ročník
Žák:
- osvojil si techniku hry na oba nástroje. Ovládá podle svých možností a schopností tónový rozsah obou nástrojů. Uplatňuje všechny znalosti a dovednosti získané dosavadním studiem.
- je schopen kvalitně nastudovat skladbu po stránce technické i interpretační.
- zvláštní pozornost věnuje přípravě na absolventský koncert.
- je zapojen do souborové hry.
- zvládá hru z listu.
- častým veřejným vystupováním získal potřebné pódiové zkušenosti.
- Žák ukončí I. stupeň absolventským koncertem nebo závěrečnou zkouškou.

Základní studium II. stupně
1. a 2. ročník
Žák:
- vlastní svou dřevěnou sopránovou a altovou flétnu.
- na základě všech svých doposud získaných znalostí a dovedností dokáže uplatnit různé technické i výrazové prostředky při hře v celém rozsahu nástroje.
- věnuje dostatečnou péči svému nástroji, zvládá samostatně řešit technické problémy spojené s užíváním nástroje.
- s jistotou se orientuje v notovém zápisu nejrůznějších skladeb.
- hledá svůj vlastní hudební výraz při studiu a interpretaci dané skladby.

- vyhledává skladby i podle svého vlastního vkusu.
- veřejná školní i mimoškolní vystoupení jsou pro něj samozřejmostí.

3. a 4. ročník

Žák:

- získává další technické dovednosti hrou vybraných etud a skladeb vyšší obtížnosti.
- dokáže samostatně nastudovat vybrané přednesové skladby různých slohových období.
- dle svých možností se aktivně účastní hry v komorních souborech a vystupuje sólově.
- Žák ukončí II. stupeň absolventským koncertem nebo závěrečnou zkouškou.

5.4 Studijní zaměření Hra na příčnou flétnu

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**I.r**	**II.r**	**III.r**	**IV.r**
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
Celkem	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- umí a ví, jak správně sestavit nástroj
- zná správný a přirozený postoj při hře
- kontroluje správné držení nástroje a polohu prstů
- předvede základní technické prvky hry na flétnu (tvoření nátisku – tvoření tónu, práce jazyka – nasazení tónu apod.)
- ovládá základy správné dechové techniky a práci s bránicí („přídechy“)
- rozlišuje a zahraje základní rytmické útvary
- zvládá hru tenuto a legato, případně staccato
- hraje a čte noty v tónovém rozsahu c1 – d2
- je schopen společné hry s učitelem
- hraje lidové písně nebo skladbičky nejnižší technické úrovně s klavírem

2. ročník

Žák:

- uvolněně tvoří tón, správně při hře dýchá a stojí
- hraje stupnici C dur, dle dispozic F, G + akordy v rozsahu 1 oktávy
- hraje jednoduché skladby s klavírem, kytarou či jiným doprovodem
- hraje technická cvičení s důrazem na technickou přesnost hry
- dokáže zvolit odpovídající tempo dle nálady skladby
- rozlišuje drobnější rytmické hodnoty (čtvrťová, osminová, triola)

3. ročník

Žák:

- je schopen kontrolovat si správné držení nástroje a postoj při hře
- vysvětlí a předvede správný nádech, provádí dechová cvičení a dechové technice věnuje při hře zvýšenou pozornost
- je schopen zahrát z listu např. lidovou píseň nebo jednodušší notový zápis
- zvládá hru tenuto, legato a staccato
- hraje stupnice dur, moll (výběr dle možností tónového rozsahu) + T5ak. v pomalém tempu – tenuto, legato
- hraje technická cvičení a etudy, na jejichž základě prohlubuje prstovou techniku
- hraje a čte noty v tónovém rozsahu nejméně c1 – g2
- vytvoří a rozpozná hudební frázi, uvědomuje si souvislost mezi hudební frází a nádechem
- je schopen zapojit se v komorní hře

4. ročník

Žák:

- má tónový rozsah c1 – d3
- je schopen sebekontroly po stránce kvality tónu
- uplatňuje nabité zkušenosti a dobré návyky (dech, postoj, prstová technika, nátisk)
- hraje technická cvičení a etudy
- hraje stupnice dur a moll do 3# a 3b s T5, D7
- interpretuje přednesové skladby přiměřené obtížnosti v doprovodu klavíru
- je schopen zapojit se do komorní nebo souborové hry
- hraje jednoduché skladby z listu i s doprovodným nástrojem
- při hře kontroluje intonační čistotu hry

5. ročník

Žák:

- zvládá hru základních melodických ozdob
- hraje přednesové skladby z různých hudebních období a žánrů
- aktivně se podílí na výběru skladeb
- tvoří dynamické odstíny pp – ff
- hraje stupnice dur, moll do 4# a 4b + T5 ak. s obraty + D7 ve středním tempu
- je členem komorního souboru
- zahraje z listu vybranou skladbu

6. ročník

Žák:

- tvoří uvolněný a znělý tón
- je schopen zvukové sebekontroly
- zvládá hru melodických ozdob – příraz, odraz, opora, skupinka, nátryl, náraz, obal a trylek
- hraje stupnice dur, moll do 4 # a 4b + T5ak. s obraty a D7, zm.7 ve středním tempu, dle možností tónového rozsahu přes dvě oktávy
- hraje a čte noty v tónovém rozsahu c1 – g3
- dokáže analyzovat obtížná místa ve skladbě, je schopen samostatného výběru a nácviku skladby
- má rozvinutou prstovou techniku
- zvládá náročnější přednesové skladby s klavírem

7. ročník

Žák:

- předvede a při hře používá základní dovednosti a technické prvky hry na flétnu a uvědomuje si jejich vzájemné propojení
- hraje stupnice dur, moll do 4# a 4b + T5ak. s obraty + D7, zm.7 s obraty ve středním tempu před 2 oktávy
- hraje složitější rytmické útvary
- je schopen samostatné systematické práci
- hraje v komorním souboru
- zahraje z listu obtížnější part

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák:

- hraje stupnice dur + moll v rozsahu dvou oktáv do 4# a 4b (tenuto, legato) + akordy: T5 (velký a malý rozklad) + D7 + zm7
- hraje tónová cvičení s důrazem na zvukovou a barevnou vyrovnanost v celém rozsahu nástroje
- dokáže samostatně použít artikulační cvičení a technické pomůcky při nastudování náročnějších technik ve skladbě
- interpretuje skladby různých stylů a slohových období s doprovodem klavíru nebo kytary
- samostatně řeší základní údržbu nástroje
- navštěvuje komorní hru
- samostatně nastuduje party komorních skladeb

3. a 4. ročník

Žák:

- hraje stupnice dur, moll + všechny akordy s obraty
- využívá kompletně všechny získané návyky, vědomosti, dovednosti a zkušenosti
- hraje technická cvičení a etudy vyšší technické náročnosti
- používá při nácviku rytmické a artikulační varianty
- využívá dynamiku, tempová označení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- zvládá veškeré běžně používané melodické ozdoby
- interpretuje skladby různých slohových období, případně žánrů a doprovodem klavíru nebo kytary, případně skladby pro sólovou flétnu
- podílí se na výběru skladeb dle svého individuálního zaměření
- hraje v komorní hře

5.5 Studijní zaměření Hra na klarinet

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**I.r**	**II.r**	**III.r**	**IV.r**
Hra na klarinet	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
Celkem	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2

Poznámky: Žák může navštěvovat vyučovací předmět komorní hra i dříve než ve čtvrtém ročníku.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na klarinet

1. ročník
Žák:
- je seznámen s nástrojem, umí jej sestavovat a rozkládat, dokáže popsat jeho části
- ovládá základní údržbu plátku i klarinetu
- umí nasazovat plátek na hubičku.
- má správný postoj při hře, držení nástroje i polohu prstů
- hraje nasazovaně legato
- hraje v rozsahu min. g–a^1 v celých, půlových a čtvrťových hodnotách
- zvládá hrát s učitelem unisono.

2. ročník
Žák:
- pracuje na zlepšování kvality ozvu naučených tónů
- ovládá žeberně-brániční dýchání (prodlužuje délku vydržovaných tónů)
- podle velikosti rukou ovládá hru v rozsahu g (e)–a^1
- hraje nasazovaně, legato a staccato
- kromě celých, půlových a čtvrťových hodnot zvládá také hodnoty osminové
- zvládá hrát ve dvojici s učitelem (klarinet, klavír)

3. ročník
Žák:
- pracuje na zlepšování kvality tónu
- začíná s nácvikem přefukovaných tónů (h^1–g^2)
- spodní tóny „e“ a „f“ podle velikosti rukou umí zahrát oběma způsoby
- zvládá zahrát čtvrťovou notu s tečkou, synkopu
- hraje v základních dynamických odstínech
- učí se hře z listu
- podle schopností je zařazen do hry v souboru, nebo do komorní hry
- na elementární úrovni hodnotí svůj výkon a výkon svých spolužáků.

4. ročník
Žák:
- stále pracuje na zdokonalování kultury nasazování tónů a hry v legatu, zlepšuje ozev hlavně v přechodovém rejstříku
- rozvíjí své technické a výrazové schopnosti (dynamika, agogika)
- hraje v rozsahu e–g 2 (c3)
- objektivněji zhodnotí svůj výkon.

5. ročník
Žák:
- dále rozvíjí tónovou kulturu, dbá na zvukovou vyrovnanost ve všech rejstřících
- ovládá hru staccato a vyrovnává ji s prstovou technikou
- zvládá lehčí melodické ozdoby (opora, příraz, nátryl, skupinka)
- hraje v rozsahu e–c3 (e3)

6. ročník
Žák:
- stále zlepšuje kulturu tónu
- umí oktávovou transpozici, transpozici in C, in A
- zná v základních rysech frázování a výslovnost v jazzové hudbě
- zahraje po e3 a výše, podle svých schopností
- dokáže objektivně zhodnotit svůj výkon a výkon svých spolužáků.
- Přednes: 1 přednesová skladba – podle možností žáka zpaměti

7. ročník
Žák:
- se podle svých schopností připravuje na absolventský koncert, nebo závěrečnou zkoušku
- ovládá transpozice
- rozšiřuje svůj rozsah a zkvalitňuje ozev všech tónů
- používá základní i vedlejší hmaty
- využívá při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti
- hodnotí objektivně svůj výkon a výkon svých spolužáků.
- dokáže zhodnotit kvality jednotlivých složek své hry.

II. stupeň

Žák:
- ovládá a vylepšuje dechovou techniku
- zvládá nástroj v celém rozsahu i s pomocnými hmaty
- neustále pracuje na intonační jistotě a sebekontrole
- zpřesňuje a dále rozvíjí práci s nátiskem a prstovou techniku
- prohlubuje si znalosti melodických ozdob a věnuje se jejich procvičování
- rozvíjí výrazové aspekty hry na klarinet (dynamika, frázování, artikulace)
- transponuje in C, in A
- dále pracuje na rozvoji hry z listu
- je podle schopností zařazen do hry v orchestru, nebo do komorní hry (věnuje se
- studiu komorních a orchestrálních partů)

5.6 Studijní zaměření Hra na trubku

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**I.r**	**II.r**	**III.r**	**IV.r**
Hra na trubku	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
Souborová hra						2	2	2	2	2	2
Orchestrální hra						(3)	(3)	(3)	(3)	(3)	(3)
Celkem	2	2	2	2	2	3-6	3-6	3-6	3-6	3-6	3-6

Poznámky: O zařazení do souborové nebo orchestrální hry rozhoduje učitel.

Přípravné studium

Žák:
- Umí zazpívat lidovou píseň a vytleskat rytmus.
- Má zájem o hru na trubku.
- Umí si připravit nástroj ke hře.
- Je seznámen se základy správného dýchání.
- Zvládá techniku nasazení tónu.
- Do procesu domácí přípravy jsou zapojeni i rodiče.

Základní studium I. stupně

1. ročník
Žák:
- Dokáže popsat svůj nástroj, jeho díly rozložit a složit.
- Dbá na rovný postoj a správné držení nástroje při hře.
- Zvládá základy správného dýchání a nasazení tónu.
- Umí zahrát jednoduchou píseň ve svém rozsahu.
- Usiluje o pěkný tón.

2. ročník
Žák:
- Rozšířil svůj tónový rozsah.
- Při hře využívá dynamických odstínů.
- Zvládá základní druhy artikulace (hru legato a staccato).
- Je schopen souhry s klavírem.
- Hraje kvalitním tónem ve svém rozsahu.
- Samozřejmostí je pro něj pravidelná domácí příprava.

3. ročník
Žák:
- Při hře využívá svůj větší tónový rozsah.
- Osvojil si rovný uvolněný postoj a správné držení nástroje.
- Seznámil se s dalšími technickými a výrazovými prvky (hra portamento, akcent, synkopa, crescendo, decrescendo…).
- Hraje zpaměti i z listu.
- Je schopen souhry s učitelem.
- Umí jednoduše zhodnotit svůj výkon.

4. ročník
Žák:
- Rozšířil svůj tónový rozsah.
- Jeho tón je příjemný na poslech.
- Zvládá hru v rychlejších tempech.
- Je schopen veřejně zahrát snadnou skladbu s doprovodem klavíru.
- Má dobré studijní návyky.

5. ročník
Žák:
- Svůj tónový rozsah plně využívá a dále jej rozšiřuje.
- Samostatně dbá na správné dýchání – při hře využívá tlaku vzduchového sloupce a jeho hře to dodává lehkost.
- Je zasvěcen do nácviku legátových cvičení (nyní v pomalých hodnotách v nízké a střední poloze).
- Zapojuje se do skupinové souhry.
- Je schopen absolvovat jedno až dvě veřejná vystoupení.
- Pravidelná domácí příprava je pro něho samozřejmostí.

6. ročník
Žák:
- Hraje kvalitním tónem v celém svém současném rozsahu.
- Má za cíl nadále svůj rozsah zvětšovat (zejména směrem nahoru).
- Na jeho hře je patrný dobrý nátisk (má výdrž, zvládá retní vazby, jeho hra se vyznačuje lehkostí).
- Zvláštní pozornost věnuje nátiskovým cvičením ve středně rychlých tempech.
- Při hře samostatně využívá výrazové prvky.
- Zapojuje se do souborové nebo orchestrální hry.
- Absolvuje jedno až dvě veřejná vystoupení.

7. ročník
Žák:
- Ke hře plně a s jistotou využívá svůj současný rozsah (g–g‘‘).
- Jeho hra se vyznačuje kultivovaným tónem, lehkostí, jistotou.
- Nátisková cvičení nyní hraje v rychlejších tempech a celém svém rozsahu.
- Je samostatný při nácviku skladeb, etud a technických cvičení.
- Využívá další výrazové prvky (melodické ozdoby, jazzovou artikulaci).
- Je zapojen do souborové nebo orchestrální hry.
- Je schopen absolvovat jedno až dvě veřejná sólová vystoupení.
- ukončí I. stupeň absolventským koncertem nebo závěrečnou zkouškou.

Základní studium II. stupně
1. a 2. ročník
Žák:
- hraje na kvalitní nástroj.
- má za cíl nadále rozšiřovat svůj tónový rozsah.
- zdokonaluje svou hru studiem etud, technických a nátiskových cvičení a interpretací obtížnějších skladeb.
- zahájil nácvik hry násobným staccatem.
- je zapojen do souborové orchestrální hry.
- samostatně se zapojuje do místního hudebního dění.
- vystupuje veřejně na školních i mimoškolních akcích.

3. a 4. ročník

Žák:

- je schopen hry v celém tónovém rozsahu nástroje (fis – c‘‘‘).
- orientuje se v historii svého nástroje i nástrojů příbuzných (křídlovka, trubka piccolo).
- samostatně dokáže nastudovat a interpretovat skladby různých žánrů a stylových období.
- dokáže rozpoznat kvalitu díla, zhodnotit vlastní i cizí interpretaci díla.
- pro jeho hru je charakteristická lehkost, jistota, ušlechtilý tón a virtuozita.
- při interpretaci skladeb využívá nabytých technických dovedností (hra násobným staccatem, hra melodických ozdob, retní vazby…).
- našel uplatnění nejen ve školních, ale i mimoškolních souborech a orchestrech.
- Veřejná školní i mimoškolní vystoupení jsou pro něj samozřejmostí.
- ukončí II. stupeň absolventským koncertem nebo závěrečnou zkouškou.

5.7 Studijní zaměření Hra na saxofon

V závislosti na zájmu žáka a možnostech školy může žák navštěvovat předměty kolektivní interpretace i dříve, než ukazuje tabulka.

Studium pro dospělé /SPD/: Vzdělávací obsah studia pro dospělé je stanoven na základě individuálního plánu výuky zaneseného pedagogem v třídní knize. Výuka je uskutečňována minimálně v rozsahu 1 hodiny týdně.

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**I.r**	**II.r**	**III.r**	**IV.r**
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
Celkem	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2

Rozšířené studium v rozsahu 1,5 hodiny týdně /namísto 1 hodiny/ je možné od 2. ročníku I. stupně základního studia. Rozšířené studium mohou absolvovat i nadaní žáci všech ročníků II. stupně základního studia.

Učební osnovy vyučovacích předmětů: Přípravné studium – viz Přípravné studium hudebního oboru

Základní studium I. stupně

1. **ročník**

   Žák:

   - zvládá základní péči o nástroj, umí ho sestavit i rozebrat, vyčistit a umí pojmenovat jednotlivé části.
   - osvojuje si základní práci s plátkem, umí ho správně nasadit a po hraní uložit do pouzdra.
   - chápe základní rytmické a výškové hodnoty not a umí je prakticky uplatnit při hře.
   - ovládá správné držení nástroje i vzpřímený postoj při hře.
   - umí vytvořit dostatečně kvalitní tón a ovládá hru tenuto i legato v rozsahu f1 – f2
   - osvojuje si techniku správného tzv. bráničního dýchání, nátiskovou techniku
   - ovládá způsob správného tvoření tonu a nasazení na „T“.
   - dokáže zahrát jednoduché lidové písně dle svých fyzických možností a schopností.

   Postupová zkouška 2 cvičení, nebo písničky – 1 podle možnosti zpaměti

2. **ročník**

   Žák:

   - zlepšuje kvalitu ozev naučených tónů
   - procvičuje brániční dýchání a prodlužuje délku vydržovaných tónů.
   - hraje tenuto legato i staccato.
   - Zaměřuje se na rytmicky přesnou hru
   - ovládá hru v rozsahu c1 – c3
   - stále zlepšuje správné nasazení na „T“.
   - osvojuje si základní schopnost souhry s učitelem (klavír, nebo saxofon)
   - zvládne zahrát stupnici F dur a G dur + T5

   Postupová zkouška Stupnice: 1 stupnice + T5 rozložený

Etudy: 2 cvičení

Přednes: 1 snadná přednesová skladbička

3. ročník

Žák:

- pracuje na zlepšování tónové kvality je schopen podat zvukově kvalitní tón
- umí zahrát spodní tóny c1 – b (podle svých fyzických možností)
- hraje v základních dynamických odstínech
- umí zahrát durové stupnice do 2 # a 2 b včetně tónických kvintakordů a jejich obratů.
- učí se hře z listu
- zlepšuje hru lidových a umělých písní s rytmickým doprovodem (CD, nebo počítač)

Postupová zkouška Stupnice: 1 stupnice + T5 s obraty po 3 a rozložený

Etudy: 2 cvičení

Přednes: 1 přednesová skladba

4. ročník

Žák:

- zlepšuje kvalitu a ozev tónu zejména ve spodní poloze
- rozvíjí své technické a výrazové schopnosti (souhra prstů s jazykem, dynamika) 90
- rozšířil hraný tónový rozsah dle individuálních možností do f3
- umí zahrát durové stupnice do 3# a 3b
- je schopen souhry s jinými, nebo stejnými nástroji v souboru
- učí se hře z listu
- zlepšuje výslovností na „T“ a začíná s výslovností na „D“

Postupová zkouška Stupnice: 1 stupnice + T5 s obraty po 3 a rozložený

Etudy: 2 cvičení

Přednes: 1 přednesová skladba

5. ročník

Žák:

- dále rozvíjí tónovou kulturu a správnou intonaci v celém zvládnutém rozsahu
- zrychluje hru ve staccatu i legatu a dbá na souhru prstů s jazykem
- zvládá lehčí melodické ozdoby (opora, příraz, nátryl)
- hraje v rozsahu b – f3
- hraje durové stupnice do 4# a 4b , mollové do 2# a 2b
- hodnotí svůj výkon i výkon svých spolužáků

Postupová zkouška Stupnice: 1 stupnice (dur, nebo moll) + T5

Etudy: 2 cvičení

Přednes: 1 přednesová skladba

6. **ročník**

Žák:

- hraje stupnice durové i mollové do 4# a 4b + T5 a D7
- usiluje o zkvalitnění tónu zejména ve spodní a nejvyšší poloze
- učí se dokonalé rytmické přesnosti za pomoci multimediálního doprovodu
- zdokonaluje frázování dynamiku a frázování
- kontroluje správnou intonaci ve vysoké poloze
- rozšiřuje hmatovou techniku s využitím vedlejších a pomocných hmatů

Postupová zkouška Stupnice: 1 stupnice (dur, nebo moll) + T5 + D7

Etudy: 2 cvičení

Přednes: 1 přednesová skladba

7. **ročník**

Žák:

- neustále pracuje na zkvalitnění tónu
- zlepšuje výslovnost na T a D a nátiskovou stabilitu
- pracuje na rozšiřování rozsahu (b – f3)
- rozvíjí cit pro rytmus
- aktivně se zapojuje do různých souborů dle možnosti školy.
- interpretuje nejrůznější přednesové skladby podle svých individuálních možností
- umí zhodnotit svoje výkony i výkony ostatních žáků
- hraje stupnice durové i mollové do 5# a 5b +T5 a D7 91

Žák ukončí I. stupeň absolventským koncertem Žák může v případě závažných důvodů ukončit I. stupeň závěrečnou zkouškou.

Základní studium II. stupně

1. **ročník**

Žák:

- neustále pracuje na dechové technice
- zvládá nástroj v celém rozsahu
- zlepšuje intonaci ve vysoké poloze
- procvičuje hru z listu
- rozvíjí výrazové prostředky (dynamika, frázování)
- věnuje se studiu orchestrálních a komorních partů
- hraje stupnice durové i mollové do 5# a 5b +T5 a D7 a zm7

Postupová zkouška Stupnice: 2 stupnice (dur, nebo moll) + T5 + D7, nebo zm

Etudy: 2 etudy

Přednes: 1 přednesová skladba

2. **ročník**

Žák:

- zlepšuje techniku melodických ozdob (trylek, obal atd.)
- stále pracuje na správném nasazení T a D
- zlepšuje hru z listu
- rozvíjí cit pro rytmus
- transponuje v rozsahu oktávy (nahoru, nebo dolu) 92
- hraje stupnice durové i mollové do 6# a 6b +T5 a D7 a zm7

Postupová zkouška Stupnice: 2 stupnice (dur, nebo moll) + T5 + D7, nebo zm7
Etudy: 2 etudy
Přednes: 1 přednesová skladba

3. ročník

Žák:

- umí zahrát pentatonické a bluesové stupnice do 2# a 2b
- zvládá nástroj v celém rozsahu i s pomocnými hmaty
- věnuje se studiu orchestrálních a komorních partů
- samostatně nastuduje přiměřeně těžkou skladbu
- hraje stupnice durové i mollové do 6# a 6b +T5 a D7 a zm7

Postupová zkouška Stupnice: 2 stupnice (dur, nebo moll) + T5 + D7, nebo zm7
Etudy: 2 etudy
Přednes: 1 přednesová skladba

4. ročník

Žák:

- prohlubuje dechovou techniku
- hraje stupnice durové i mollové do 7# a 7b + T5 , D7 a zm7
- umí zahrát bluesové stupnice do 4# a 4b
- podle svých individuálních schopností si osvojuje jazzové frázování (nasazení „T“ a „D“ synkopy a swingový rytmus)
- účastní se aktivně hry v komorních a souborových seskupení
- procvičuje a zlepšuje hru z listu

Žák II. stupně ukončí studium veřejným absolventským koncertem.

5.8 Studijní zaměření Hra na kytaru

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**I.r**	**II.r**	**III.r**	**IV.r**
Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
Celkem	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2

Poznámky: Žák může navštěvovat vyučovací předmět komorní hra i dříve než ve čtvrtém ročníku.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na kytaru

Základní studium I. stupně

1. ročník
Žák:
- upevňuje uvolněné postavení pravé ruky při hraní
- ovládá hru prstů pravé ruky s dopadem i bez dopadu při přechodu na jinou strunu
- si hlídá uvolněnost levé ruky
- koordinuje pohyby prstů na obou rukou
- spojuje notový zápis s pohotovou orientací na hmatníku v 1. poloze
- se učí hrát lehké akordy bez notace
- disponuje melodickou a rytmickou představivostí
- umí si zapamatovat si krátké lidové písně či skladbičky
- je veden učitelem k pravidelnému a systematickému cvičení.

2. ročník
Žák:
- prohlubuje a obohacuje technické i výrazové prostředky dosažené v předešlém ročníku
- využívá vícehlas v kombinaci všech prstů pravé ruky
- zvládá správné držení levé ruky
- se orientuje na hmatníku do 5. pražce i s použitím křížků a béček
- využívá melodické a rytmické cítění
- má snahu o přesnou zvukovou vyrovnanost a plynulost hry
- využívá základní dynamické odstínění (p, mf, f.)
- si soustavně vylepšuje hudební paměť
- používá naučené akordy ke zpěvu
- ovládá lehká dueta s učitelem, nebo jiným žákem.

3. ročník
Žák:
- využívá získané poznatky probrané v předchozím ročníku
- ovládá motorickou zručnost při hře dosud probraných technických prvků
- se orientuje na hmatníku do 12. pražce
- začíná nacvičovat malé barré
- využívá dynamické odstínění a kvalitu tónu
- procvičuje náročnější varianty rozložených akordů při použití k doprovodům
- poslouchá nahrávky profesionálních umělců a hodnotí je s učitelem
- si rozšiřuje hudební obzor svou účastí na přehrávkách a koncertech žáků z vyšších ročníků a učí se hodnotit jejich výkony.

4. ročník
Žák:
- je schopen hry v oblasti technické a rytmické
- rozvíjí a utvrzuje elementární prvky kytarové hry
- ovládá synchronizaci prstů pravé i levé ruky
- ovládá plynulou výměnu poloh
- umí legato odtažné a vzestupné, staccato, velké barré, vibrato
- doprovází podle notového zápisu i akordových značek druhou kytaru, nebo se zařazuje do souhry s jinými nástroji
- sestavuje za pomoci učitele repertoár tak, aby poznal skladby různých stylových období
- je schopný při domácí přípravě cvičit systematicky a cílevědomě
- vystupuje na školních besídkách nebo jiných akcích
- dovede hrát podle svých schopností v komorní hře
- umí zhodnotit výkon svůj i svých spolužáků.

5. ročník
Žák:
- upevňuje a rozvíjí probrané učivo ze 4. ročníku
- opakuje a zdokonaluje podle potřeby probrané technické a výrazové prvky
- si zdokonaluje techniku pravé ruky v rozložených akordech
- pěstuje hudební představivost při studování skladeb
- využívá hru legata odtažného a vzestupného v etudách a skladbách
- využívá přirozené flažolety, velké barré, rasguado ap.
- je schopen v oblasti doprovodů písní zahrát složitější formy v rozkladech i rytmech
- je veden učitelem k porozumění a pochopení obsahu hraných skladeb
- se realizuje svou hrou v různých souborech
- hraje v komorní hře
- umí zhodnotit výkon svůj i svých spolužáků.

6. ročník
Žák:
- navazuje na studium v předchozích ročnících a rozvíjí technickou i výrazovou stránku hry
- je dobře vybaven jak po technické stránce,tak i v oblasti dynamické
- ovládá techniku pravé ruky (picado, arpeggio, rasguado aj.)
- pracuje levou rukou správně při výměně poloh
- využívá další kytarové techniky, např.umělé flažolety, pizziccata aj.
- si naladí kytaru sám podle sluchu
- umí rozlišovat hlavní zásady interpretace skladeb různých stylových období a žánrů v sólové i komorní hře
- realizuje své hudební představy v hraných skladbách
- hraje v různých komorních souborech podle svých schopností
- umí zhodnotit výkon svůj i svých spolužáků
- se orientuje po celém hmatníku podle notového zápisu
- s pomocí učitele hodnotí jednotlivé skladby ve svém repertoáru.

7. ročník
Žák:
- využívá své znalosti z předešlých ročníků tak, aby byl schopen zahrát etudy a skladby hudebně na úrovni absolventa
- proniká do tajů specifických technik kytary, např. tambora, alzapúa, bubínek, tremolo aj.
- cvičí různá technická a rytmická cvičení, aby získal potřebnou jistotu pro studium těžších skladeb

- si rozšiřuje a obohacuje svůj repertoár
- je zapojen do muzicírování s jinými nástroji či soubory

Základní studium II. stupně

Žák:
- navazuje na znalosti a dovednosti získané předchozím studiem
- nastuduje nové technické prvky, které nebyly v látce I. stupně obsaženy
- prohlubuje a zdokonaluje kytarovou techniku systematickým cvičením
- udržuje rovnováhu mezi technickou a výrazovou složkou hry
- dbá na kvalitu svých nehtů, aby měl kultivovaný tón
- cvičí stupnice v různých rytmických a dynamických variantách ve vysokém tempu
- procvičuje detailně skladby a etudy současných autorů, aby pochopil jejich obsah
- věnuje dostatečnou pozornost pohotovému hraní z listu
- si tříbí smysl pro stylově čistou interpretaci v různých stylových epochách
- rozvíjí svou improvizační schopnost při doprovodech písní i při hře s jinými nástroji
- poslouchá kytarové nahrávky známých interpretů a hodnotí je
- upevňuje své znalosti tak, aby byl schopen se uplatnit jako sólista, doprovodný hráč nebo člen souboru, pěstuje komorní hru
- se zapojuje do muzicírování podle svých možností jak ve škole, tak i mimo ni
- objektivně zhodnotí svůj výkon v sólové, komorní i orchestrální hře

5.9 Studijní zaměření Hra na basovou kytaru

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**I.r**	**II.r**	**III.r**	**IV.r**
Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
Hra v kapele				1	1	1	1	1	1	1	1
Celkem	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2

**- hra na přípravný nástroj (přípravným nástrojem se rozumí jakýkoliv nástroj, který je možné navštěvovat od přípravného ročníku, a je součásti tohoto ŠVP. Je možné nastoupit i přímo do prvního ročníku prvního stupně, ale záleží na posouzení učitele předmětu Hra na basovou kytaru a na věku uchazeče.*

Základní studium I. stupně

1. ročník
Žák:
- se seznamuje s nástrojem, jeho jednotlivými částmi, úlohou v muzice a jeho udržbou
- získává základní poznatky o tom, jak se ma držet nastroj
- hraje v základní poloze nástroje
- seznamuje se s hrou prsty a trsátkem
- zahraje jednu stupnici dur (1.oktava) a jeden rozloženy akord

2.ročník
Žák:
- učí se ladit si nástroj
- seznamuje se s metronomem
- zvládá hru v první poloze
- seznamuje se s hrou v druhé poloze
- zahraje jednu stupnici dur a jednu moll (1.oktáva) + ke každé stupnici jeden rozložený akord

3.ročník
Žák:
- zvládá hru v základní a druhé poloze
- seznamuje se s hrou ve třetí poloze
- zkouší výměny poloh na hmatníku
- zahraje jednouchou skladbu z notového zápisu
- seznamuje se s tabulaturou
- zahraje 2 durové a 1 mollovou stupnici (1.oktáva) + akordy

4.ročník
Žák:
- má dostatečné rytmické cítění
- hraje v druhé a třetí poloze
- zvládá hru pravou rukou
- zvládá nácviky pro levou ruku (prstokladová cvičení v základní poloze na všech strunách)
- umí jednoduchá rytmická a melodická cvičení (písně)
- volí si mezi možností hrát trsátkem nebo prsty (možné obojí)

- hraje staccato, legato
- rozvíjí získané technické návyky a rozvíjí je
- zahraje 2 durové a 2 mollové stupnice a akord dur a moll v jedné oktávě
- zvládá výměny poloh na hmatníku
- drží metrum, umí si naladit nástroj
- zahraje jednoduchou skladbu zpaměti

5.ročník
Žák:
- zná základní harmonické funkce a akordy
- pracuje s libovolnou hudební nahrávkou
- dokáže hrát z paměti krátké úseky
- hraje z listu jednoduchá cvičení
- učí se pracovat s dynamikou a barvou tonu
- orientuje se po celém hmatníku
- hraje stupnice a akordy ve dvou oktávách
- je schopen zahrát skladbu s jejími charakteristikami pro dané období

6.ročník
Žák:
- dobře zvládá orientaci v basovém klíči
- rozvíjí technické schopnosti na nástroj, hraje podle akordových značek
- hraje z listu jednoduché skladby - 1. ročníku
- umí zahrát prsty, palcem i trsátkem
- celkově zdokonaluje svou techniku
- dokáže se samostatně připravovat na výuku
- pracuje s nahrávkou

7.ročník
Žák:
- navazuje na látku předchozího ročníku
- pracuje s nahrávkou dle vlastního výběru nebo těžší nahrávkou dle výběru učitele
- připravuje se na závěrečné absolventské vystoupení, kde zahraje některou ze skladeb svého repertoáru

Základní studium II. Stupně

1.ročník
Žák:
- je schopen samostatně nacvičit skladby, pracovat a rozvíjet svoji hru
- osvojuje si vlastní názor na interpretaci skladeb a techniku
- dokáže hrát za doprovodu nahrávky

2.ročník
Žák:
- při hře využívá všechny technické a přednesové dovednosti
- orientuje se na celém hmatníku
- prohlubuje samostatnou prací nácviku skladeb
- využívá zvukově a rozsahově možnost nástroje

3.ročník
Žák:

- vyučuje se pokročilých technik (hra palcem, hraní třemi prsty)
- je schopen samostatné orientace ve skladbě
- seznamuje se s různými interpretačními přístupy

4.ročník
Žák:

- navazuje na látku předchozího ročníku
- pokračuje ve studiích náročnějších technik
- je schopen hrát různé hudební styly
- připravuje se na závěrečný absolventský koncert, kde zahraje některou ze skladeb svého repertoáru

5.10 Studijní zaměření Hra na doprovodnou kytaru

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**I.r**	**II.r**	**III.r**	**IV.r**
Hra na doprovodnou kytaru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
Celkem	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2

Poznámky: Žák může navštěvovat vyučovací předmět komorní hra i dříve než ve čtvrtém ročníku.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na doprovodnou kytaru

Základní studium I. stupně

1. ročník
Žák:
- předvede správné držení kytary, správné sezení
- zahraje jednohlasé melodie (lid. Písně apod.), střídavým úderem prstů dopadem
- přečte jednohlasý hudební zápis skladeb

2. ročník
Žák:
- předvede jazzové držení nástroje a pravé ruky
- použije vhodný rytmický doprovod lidových a umělých písní při kterých dle možností zpívá
- zahraje jednohlasé melodie a skladbičky z notového zápisu

3. ročník
Žák:
- předvede správné držení pravé i levé ruky
- vytvoří jasný doprovod s dobrou interpretací všech daných tónů
- vytvoří základní rytmický doprovod a použije rozložené akordy
- zahraje durové stupnice do 4 křížků

4. ročník
Žák:
- bezchybně drží kytaru i obě ruce
- předvede prstoklad 2 okt. Stupnic G dur a C dur
- transponuje základní akordy
- zahraje jednoduché akordy s malým barré (F dur apod.)

5. ročník
Žák:
- zahraje 2 okt. stupnice dur
- zahraje stupnice moll do 2. křížků
- zná akordy a kadence
- zahraje doprovody umělých písní s užitím střídání melodie a doprovodu, orientuje se dle svých možností do V. polohy hmatníku
- použije zpěv k doprovázené skladbě dle svých možnost

6. ročník
Žák:
- předvede pentatonickou stupnici a chromatické cvičení
- dle možností hraje v pentatonické stupnici
- zahraje trsátko s jeho správným uchopením
- dává důraz na správnou společnou interpretaci s ostatními žáky
- předvede hru akordů v obratech

7. ročník
Žák:
- zvládne technické dovednosti – hra legatem při harmonickém i melodickém projevu
- zahraje stupnice, kadence a technická cvičení ve všech základních dostupných tóninách
- v dobré kvalitě nastuduje a zahraje přiměřeně obtížné skladby, umělé i lidové písně
- samostatně vybere vhodnou skladbu dle svých individuálních možností

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník
Žák:
- zahraje jednohlasé stupnice Dur, moll s příslušnými akordy nebo s kadencí
- při hře koriguje barvu tónu a jeho kvalitu
- zahraje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a hudebních období a přizpůsobí tomu interpretaci

3. a 4. Ročník
Žák:
- předvede u skladeb kvalitní tón nástroje v doprovodném i sólovém partu
- rozpozná akordické značky a užije je při doprovodu
- předvede souhru s jiným nástrojem či se zpěvem
- vysvětli význam všech hudebních označení a termínů, které se vyskytují ve studovaných skladbách

5.11 Studijní zaměření Hra na ukulele

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**I.r**	**II.r**	**III.r**	**IV.r**
Hra na ukulele	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
Celkem	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2

Poznámky: Výuka předmětu Hra na ukulele probíhá individuálně, nebo ve skupině 2 žáků.

Učební plán pro SPD
Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

Základní studium I. stupně

1. ročník
Žák:
- předvede správné držení těla a nástroje
- dodržuje správné postavení levé ruky
- pojmenuje jednotlivé části nástroje a názvy strun
- zná názvy not na všech strunách v 1. Poloze
- střídá prsty pravé ruky při hře s dopadem i bez dopadu a využívá při hře trsátko nebo doprovod palcem a prstem
- přečte noty v notové osnově v jednočárkované oktávě a zahraje je na nástroj
- zahraje stupnici C dur vzestupně i sestupně a 3 základní akordy
- zahraje zpaměti jednoduchou píseň s akordickým doprovodem
- zahraje s metronomem čtvrťové a osminové noty

2. ročník
Žák:
- hraje čistě s levou rukou v kolmé poloze prstů před pražcem
- zahraje 6 základních akordů, z toho alespoň dva mollové
- při hře používá dynamiku p - mf – f
- zná noty v 1. Poloze na všech strunách, včetně not zvýšených i snížených
- správně střídá dvěma prsty pravé ruky, nebo úhozy trsátkem nahoru a dolů při hře čtvrťových a osminových not
- akordicky doprovodí zpěv nebo jiný nástroj ve 2/4, 3/4 a 4/4 rytmu

3. ročník
Žák:
- zahraje alespoň 8 akordů, z toho 3 mollové
- zahraje 2 jednooktávové stupnice a kratší skladbu zpaměti
- využívá při hře základní prstovou techniku
- předvede orientaci v jednoduchých hudebních útvarech a jejich notovém zápisu
- při doprovodu používá základní harmonické funkce tónika, subdominanta a dominanta
- vnímá náladu skladby a vyjádří ji elementárními výrazovými prostředky
- naladí nástroj pomocí ladičky
- používá dynamiku crescendo a decrescendo a agogiku

4. ročník
Žák:
- hraje etudy s nácvikem malého barré
- při hře využívá tónů ve třetí poloze
- ovládá jednoduché výměny 1. a 3. polohy
- zahraje tečkovaný a triolový rytmus
- doprovodí písně pomocí vybrnkávaného doprovodu se znalostí zápisu Tabu nebo podle akordových značek
- zahraje současný úhoz palec – prst nebo různé kombinace prstů
- předvede fingerpicking hru prsty nebo trsátkem přes struny (crosspicking), hru staccato a sestupné legato
- hraje stupnice a rozložené akordy v 1. a 3. Poloze
- vhodně využije při hře vibrato

5. ročník
Žák:
- zahraje z listu krátkou jednohlasou skladbu s tóny v 1. poloze
- ovládá hru vzestupného legata
- předvede přechod ze hry akordické na melodickou a zpět bez rytmické nepřesnosti
- přečte zápis z tabulatury pro čtyř strunné ukulele
- zahraje melodické ozdoby příraz, odtah, glissando
- zahraje skladby různých slohových období

6. ročník
Žák:
- hraje v 5. poloze nástroje
- přečte tabulatury a použije je v praxi
- využívá hru malého barré v kadencích a skladbách
- použije ve skladbách hru vibrato, tremolo
- hraje přirozené flažolety
- předvede improvizaci v durové a mollové pentatonice

7. ročník
Žák:
- předvede orientaci v notovém zápise g – f3
- naladí nástroj bez pomocí ladičky
- zahraje plynulé výměny 1., 3. a 5. Polohy a použije prstovou techniku s ohledem na kvalitu tónu
- hraje stupnice přes celý hmatník a rozložené akordy dur a moll
- zahraje akordy s využitím barré do páté polohy, předvede orientaci ve složitějších rytmech
- zahraje doprovod z akordových značek
- při hře předvede práci s dynamikou a výrazovou stránkou skladeb
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů
- ovládá hru přirozených i umělých flažoletů

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník
Žák:
- zahraje stupnici dur a paralelní stupnici moll s kadencemi, předvede hru všech typů kvintakordu
- pro hru skladby samostatně vybere prstoklady a úhozy

- s použitím pentatoniky a hudebního podkladu zahraje skladbu bluesového nebo swingového charakteru
- pracuje s kvalitou a barvou tónu
- samostatně nastuduje a předvede skladby dle svého výběru

3. a 4. Ročník

Žák:

- hraje v polohách nad 5. polohou
- zná význam akordových značek
- má znalosti o historickém vývoji nástroje
- transponuje doprovody k písním
- zahraje základní septakordy, hraje složitější doprovod
- zahraje durovou a mollovou stupnici v plném rozsahu hmatníku, včetně kadence

5.12 Studijní zaměření Sólový zpěv

I. stupeň
Učební plán:

	Hodinová dotace							
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**Celkem**
Sólový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	7
Sborový zpěv	4							4
Komorní zpěv								
Hudební nauka	1	1	1	1	1	(1)	(1)	5-7
Celkem								16

II. stupeň
Učební plán:

	Hodinová dotace				
	1.r.	**2.r.**	**3.r.**	**4.r.**	**Celkem**
Sólový zpěv	1	1	1	1	4
Sborový zpěv Komorní zpěv	4				4
Celkem					8

Poznámky: Vyučuje se individuálně nebo maximálně ve skupině dvou žáků. Žák si vybere komorní hru nebo komorní či sborový zpěv.

Přípravný ročník

Žák:

- má povědomí o správném a uvolněném držení těla a základech správného dýchání
- má povědomí o správné artikulaci
- využívá svůj hlas ve svém přirozeném rozsahu, nepřepíná hlas, nezpívá v nepřirozené hlasové poloze
- zpívá jednoduché lidové písně a jednoduché umělé písně – odpovídajících věku a možnostem žáka
- zpívá zpaměti
- zpívá s jednoduchým doprovodem

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- má povědomí o správném a uvolněném držení těla a základech správného dýchání
- má povědomí o správné artikulaci
- využívá hlas ve svém přirozeném rozsahu
- podle individuálního hlasového vývoje a stupně hudební vyspělosti zpívá jednoduché lidové a umělé písně
- zpívá s jednoduchým doprovodem

2. ročník
Žák:
- má povědomí o správném uvolněném držení těla při zpívání a klidném dýchání
- má povědomí o správném nasazení tónu, správné artikulaci a intonaci
- zpívá jednoduchá hlasová cvičení
- vnímá základní dynamiku a agogiku na základě porozumění textu
- podle individuální hlasové a pěvecké vyspělosti využívá hlas ve svém přirozeném rozsahu
- zpívá lidové a umělé písně úměrné hlasové vyspělosti žáka
- své rytmické a hudební cítění
- zpívá s doprovodem

3. ročník
Žák:
- má správné a uvolněné držení těla při zpěvu a klidné dýchání
- využívá základní pěvecké návyky a technické prvky
- zpívá jednoduchá hlasová cvičení
- používá hlas v celém rozsahu – podle individuální hlasové a pěvecké vyspělosti jednotlivých žáků, nepřepíná své síly
- zpívá se základní dynamikou a agogikou, má povědomí o legatovém zpěvu
- zpívá lidové a umělé písně podle svých možností, vyspělosti a stupně hudebního rozvoje
- zpívá s doprovodem

4. ročník
Žák:
- pracuje na své pěvecké, dechové a artikulační technice
- pracuje na měkkém nasazení tónu
- rozšiřuje svůj hlasový rozsah
- využívá základní dynamiku a agogiku
- zpívá hlasová cvičení, lidové a umělé písně úměrné individuální hlasové vyspělosti žáka
- má smysl pro vedení jednoduché hudební fráze
- zpívá zpaměti
- má povědomí o potřebě intonační sebekontroly
- podle svých možností a zaměření se zapojuje do skupinové výuky

5. ročník
Žák:
- ovládá na vyšší úrovni základní pěveckou, dechovou a artikulační technikou
- má povědomí o kultivovaném hlasovém projevu
- má cítění pro přirozenou práci s dynamikou a ostatními výrazovými prostředky
- zpívá zpaměti delší písně
- podle individuální hlasové vyspělosti zpívá písně lidové i umělé
- zpívá s doprovodem
- zapojuje se do skupinové výuky
- má povědomí o zásadách hlasové hygieny

6. ročník
Žák:
- ovládá základní pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- podle svých možností rozšiřuje hlasový rozsah
- smysl pro kultivovaný pěvecký projev
- využívá větší škálu dynamiky a výrazových prostředků na základě porozumění hudbě a textu
- orientuje se v notovém zápise a textu pěveckého partu

- zpívá složitější hlasová cvičení úměrná hlasové vyspělosti žáka
- na základě své hlasové vyspělosti zpívá písně různých žánrů
- zapojuje se do skupinové výuky
- má povědomí o zásadách hlasové hygieny

7. ročník
Žák:
- ovládá základy pěvecké a dechové techniky, měkké nasazení tónu, zásady správné artikulace a celkové hlasové kultury
- podle svých možností má rozšířený hlasový rozsah a vyrovnané hlasové rejstříky
- využívá adekvátní výrazové prostředky na základě porozumění textu a hudbě, má smysl pro celkový pěvecký projev, vedení hudebních frází a kantilénu
- zpívá složitější hlasová cvičení úměrná možnostem a stupni hlasové vyspělosti žáka
- zpívá lidové písně ve složitější úpravě
- zpívá umělé písně různých období a žánrů podle individuální hlasové vyspělosti žáka
- zpívá populární písně – dle zaměření žáka
- zvládá zpěv s doprovodem
- zapojuje se do skupinové výuky – podle svých možností a zaměření, orientuje se v zápise svého partu ve vícehlasých skladbách
- vědomě uplatňuje zásady hlasové hygieny

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník
Žák:
- vědomě využívá pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- má vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- ovládá zpěv kantilény, dodržuje fráze a orientuje se v notovém zápise a textu
- využívá dynamiku a agogiku, má kultivovaný pěvecký projev
- je schopen žánrového a stylového rozlišení písní
- je samostatný při korepetici
- zpívá hlasová cvičení podle technické vyspělosti a potřeby žáka
- zpívá vokalízy úměrné hlasové vyspělosti žáka
- zpívá lidové písně ve složitější úpravě
- zpívá umělé písně podle individuální hlasové vyspělosti a zaměření žáka

3. a 4. ročník
Žák:
- podle svých možností zpívá ve vícehlasém seskupení, vytváří si vlastní názor na studovanou skladbu či píseň a má obecný přehled o vokální a vokálně-instrumentální hudbě a základní pěvecké literatuře
- vytváří si názor na vlastní i slyšenou interpretaci
- profiluje se podle svého zájmu a zaměření
- vědomě uplatňuje zásady hlasové hygieny

5.13 Studijní zaměření Hra na bicí

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**I.r**	**II.r**	**III.r**	**IV.r**
Hra na bicí nástroje	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
Celkem	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- dokáže pojmenovat základní nástroje ve svém oboru
- umí držet paličky přirozeným a uvolněným způsobem, dokáže využívat opakovaných a střídavých úderů na malý buben
- zná základní rytmické hodnoty a rozumí jednoduchému notovému zápisu
- umí rozlišit mezi dvoudobým a třídobým taktem
- zná základní techniky úhozu
- zvládá jednoduchou koordinaci mezi dvěma končetinami
- zahraje cvičné rytmy ve tří a čtyřčtvrťovém taktu na perkuse

2. ročník

Žák:

- dokáže se pohybovat v 2 / 4 a 3 / 4 taktu
- zvládá jednoduché koordinace se zapojením tří různých končetin
- z listu zahraje jednoduchou skladbu obsahující základní rytmické hodnoty
- podle svých možností umí zahrát základní rytmy na bicí soupravu
- zná základní typy úderů na malý buben (jednoduchý, opakovaný, dvojtý, vířivý)

3. ročník

Žák:

- postupně ovládá další nástroje bicí soupravy
- zná správné držení těla a paliček
- základem hry na bicí nástroje je hra na malý bubínek
- postupně ovládá čtení not, hru v taktu 2/4, 3/4, 4/4
- důležitý je poslech hudby, vnímání tempa s následnou snahou o rytmické vyjádření

4. ročník

Žák:

- zná jednoduché techniky úhozu vycházející z rudimentálního způsobu bubnování (accent, ghost note)
- umí hrát k nahrávce populární hudby, dokáže rozeznat kontrastní části skladby a reagovat na ně
- se orientuje v jednoduchých rudimentálních etudách, tvořivě přemýšlí při jejich analýze
- zvládá interpretaci jednoduchých sól na malý buben
- zná zásady pohybu na podiu ví, jak se chovat k publiku
- vnímá svůj rytmus v rámci polyrytmu a polyrytmus jako celek při hře na perkuse

5. ročník
Žák:
- zná náročnější techniky úhozu vycházející z rudimentálního způsobu bubnování (roll, flam, drag)
- z vlastní iniciativy vyhledává hudbu, která působí na jeho emoce, podle svých možností dokáže tuto hudbu i analyticky zpracovat
- podle své vyspělosti umí doprovodit na bicí soupravu několik různých stylů
- bez problémů nastuduje přednes na malý buben obsahující i náročnější technické prvky, dokáže dát skladbě osobitý ráz

6. ročník
Žák:
- umí se pohybovat za nástroji v oboru, po případě dokáže jejich měnitelné parametry přizpůsobit své postavě
- podle vlastního zaměření žák dokáže na bicí soupravu tvořivě doprovodit to které zaměření
- zná nejběžněji používané rytmy v populární, klasické i jazzové hudbě
- sám dokáže sestavit plán, podle kterého je třeba postupovat při studia sóla na malý buben
- zná světové i domácí interprety v oboru, v odvětví svého zaměření

7. ročník
Žák:
- postupně ovládá hru na celou bicí soupravu
- seznamuje se s doprovodem základních tanečních rytmů
- je schopen doprovázet spoluhráče, zvládá hru z listu, čtení 3/8, 6/8, 9/8 taktu
- zdokonaluje se v ovládání víření, ve hře akcentů na různých místech technických figur (trioly, šestnáctiny)
- seznamuje se s improvizací, hrou breaků

Základní studium II. stupně
1. ročník
Žák:
- zná i složitější typy úderů a úhozů na blanozvučné i samozvučné perkuse
- dokáže z nahrávky odposlouchat jednodušší rytmické útvary, které pak sám používá
- velice rozšiřuje možnosti bicích nástrojů různými nestandartními způsoby hry
- ovládá základní prvky rytmické improvizace
- ví, jak oživit skladbu využitím všech prvků získaných v předchozích ročnících
- ví, jak naladit malý buben podle svých představ
- získal rozhled o využití perkusních bicích nástrojů v mimoevropské hudbě.

2. ročník
Žák:
- dokáže interpretovat skladby na blánozvučné i samozvučné bicí nástroje
- sám vyhledává kulturní akce, které odpovídají jeho hudebnímu zaměření, z těchto akcí dovede čerpat inspiraci pro další studium
- podle svých schopností a dovedností interpretuje náročné sóla rudimentální školy
- zvládá základní principy improvizace jak rytmické tak melodické
- využívá zvukových a technických možností perkusních nástrojů pro obohacení skladeb různých žánrů.

3. ročník
Žák:
- má přehled v nejpoužívanějších prvcích na malý buben, užívá jich podle svých schopností a dovedností

- zná nejslavnější party užívané v klasické hudbě na malý buben
- působí jako univerzální hráč, dokáže zahrát na více nástrojů ve svém oboru, není zaměřen pouze na jeden z nich
- sám vyhledává i jiné skladby, přednesy ale i interprety dle vlastního zaměření
- dokáže zahrát sólově i s doprovodem náročnější skladbu na melodické nástroje a perkuse.
- ve své hře využívá inspiraci získanou při návštěvě koncertů

4. ročník

Žák:

- se zdokonaluje ve hře na bicí na soupravu, učí se improvizaci
- ovládá víření na malý bubínek, hru akcentů různých rytmických figur, hru breaků
- se zapojuje se do souborů nejrůznějších žánrů
- se orientuje v historii i současnosti hry na bicí nástroje
- získanou techniku zvládnutých nástrojů adaptuje na další perkusní bicí nástroje, které má k dispozici.

5.14 Kolektivní předměty hudebního oboru

5.14.1 Hudební nauka

Pochopení světa hudby, jeho znalé vnímání a využití zákonitostí v hudbě vládnoucích je cílem studia v tomto předmětu, který je spojen se všemi hudebními studijními zaměřeními. Žáci zde získají znalosti, které jsou nutné k interpretaci, a hlavně k porozumění studovaného repertoáru. Utvářejí si také dovednost komunikace formulováním svých názorů, postavených na odborné znalosti.

Učební plán:

	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r
Hudební nauka	1	1	1	1	1

Poznámky: Žákům, kteří nemohou ze závažných důvodů navštěvovat výuku předmětu Hudební nauka je umožněno pracovat samostatně individuálně s povinností 1x za pololetí vykonat znalostní test u pedagoga příslušného předmětu.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- zná pojmy: nota, notová osnova, houslový klíč, takt, taktová čára,
- pracuje s pojmy: zvuk, tón, melodie, rytmus, jednohlas, doprovod
- zná rytmické hodnoty not a pomlk (celá, půlová, čtvrťová, osminová)
- vyťuká z not jednoduché rytmické cvičení ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu
- rozlišuje dynamiku p, f, mf,
- vyjmenuje hudební abecedu a umí ji zapsat do notové osnovy (c1-c2)
- seznamuje se s použitím noty s tečkou (půlová s tečkou)
- umí doplnit melodický závěr k neúplnému čtyřtaktí

2.roč.

Žák:

- používá oba klíče a noty g-g^2
- seznámí se s notou malé f
- se orientuje v grafickém záznamu 3/8 a 6/8 taktů
- zná a umí zapsat notu čtvrťovou s tečkou, seznámí se synkopou
- identifikuje předtaktí
- pracuje s posuvkami (křížek, béčko, odrážka), předznamenání
- cresc., decresc.
- seznámí se s taktovacím schématem 2/4, 3/4 a 4/4 taktu
- seznamuje se s durovými stupnicemi
- umí graficky určovat vzdálenosti mezi tóny (od primy do kvinty)
- rozezná sluchem č. 1, v. 2, v. 3 a umí je zazpívat
- seznámí se s tónikou, dominantou, tónickým kvintakordem
- seznámí se se základním rozdělením hudebních nástrojů
- kromě jednohlasých písní zpívá i jednoduché kánony
- dokáže vyjmenovat pořadí křížků a béček
- opakuje základní hudební názvosloví a seznámí se s novými pojmy (např. ligatura, ritardando, accelerando)
- tempová označení: andante, moderato, allegro
- procvičuje rytmické a melodické útvary v rozsahu 2 + 2 takty formou hry na otázku a odpověď
- aktivně poslouchá vybrané skladby a učí se pojmenovat jejich charakter a náladu
- pozná poslechem tanec dvoudobý a třídobý

3. ročník

Žák:

- čte noty v basovém klíči
- identifikuje význam prima volty, seconda volty
- zná a umí zapsat notu šestnáctinovou i pomlku
- využívá znalost nepravidelného členění doby – triola
- seznámí se s druhy oktáv
- upevňuje metrické, rytmické a tempové cítění v taktu 2/4, ¾, 4/4, 3/8 a 6/8
- seznamuje se s mollovými stupnicemi
- sluchem podle svých schopností rozeznává č. 1, v. 2, v. 3, č. 4, č. 5 a umí je podle svých schopností zazpívat
- zná předznamenání durových stupnic
- zná názvy intervalů od primy do oktávy
- umí graficky tvořit intervaly do oktávy
- seznámí se s grafickou stavbou T 5, T 6, T 4/6
- seznámí se s užitím tóniky, subdominanty a dominanty v doprovodu
- seznámí se s pojmem hudební fráze, s malou písňovou formou v lidové a umělé písni (ab, aba)
- seznámí se s nástroji smyčcovými, dechovými
- zpívá jednoduché kánony a lidové dvojhlasy s prodlevou
- rozlišuje durovou a mollovou melodii
- rozlišuje kvintakord dur a moll
- aktivně poslouchá vybrané skladby a umí vyjádřit jejich hodnocení

4. ročník

Žák:

- rozšiřuje si znalosti o hodnotu noty dvaatřicetinové (nota i pomlka) a poznává význam této hodnoty především v melodických ozdobách
- se seznámí se složením T 5, T 6, T 4/6 dur i moll
- seznamuje se s tóninami paralelními a stejnojmennými
- rozšiřuje si znalost tónin dur a moll do 7 křížků a 7 b
- rozšiřuje si znalost kvintakordu dur a moll o jejich obraty
- zaznamenává jednoduchou hudební myšlenku
- chápe význam slova transponování
- rozlišuje intervaly čisté a velké
- rozezná sluchem podle svých schopností v. 6, v. 7 a č. 8 a podle hlasových schopností je umí zazpívat
- seznámí se s malými intervaly a naučí se opěrné písně, které danými intervaly začínají
- chápe význam předvětí – závětí a umí je prakticky použít
- seznámí se s malou jednodílnou písňovou formou a učí se ji vytvořit
- seznámí se s dvou a třídílnou písňovou formou
- zdokonaluje se v 6/8 taktu, rozšiřuje si znalost o takt 6/4 a 2/2
- zná dvojkřížek, dvojbé
- seznamuje se s enharmonickou záměnou
- utřídí si znalosti o tvůrcích české národní hudby
- rozšiřuje znalosti hudebního názvosloví
- seznámí se s dechovými žesťovými nástroji a bicími nástroji
- učí se používat základní tóny T a D a vytvářet jednoduchý doprovod k písním
- zpívají písně různých žánrů a lidové dvojhlasy
- aktivně poslouchají hudbu

5. ročník

Žák:

- rozumí stavbě stupnic a akordů dur i moll
- chápe souvislosti v kvintovém a kvartovém kruhu
- seznámí se s principy chromatické, celotónové, diatonické stupnice
- seznámí se s intervaly zvětšenými a zmenšenými
- procvičuje kvintakordy dur a moll a jejich obraty
- seznámí se s D 7
- seznamuje se s různými hudebními žánry
- poznává lidové nástroje
- rytmicky i intonačně reprodukuje jednoduchý notový zápis,
- vyhledává správný jednoduchý doprovod s použitím základních funkcí
- opakuje malé hudební formy, seznamují se s variacemi a rondem
- orientuje se v druzích lidských hlasů a druzích sborů
- seznámí se s rozdělením hudby do historických epoch
- seznámí se s hudebním klasicismem světovým i českým

5.14.2 Komorní zpěv

Základní studium I. stupně

1. až 7. ročník
Žák:
- ovládá základy pěvecké a dechové techniky, zásady správné artikulace a celkové hlasové kultury
- zpívá lidové a umělé písně podle svých hlasových možností, pěvecké vyspělosti a stupně hudebního vývoje
- zpívá písně v jednohlasé a kánonické úpravě, postupně – podle věku a pěveckých možností – jednoduchý lidový dvojhlas, dále složitější dvojhlas, případně vícehlas
- využívá adekvátní výrazové prostředky a dynamiku – podle charakteru a žánru písní
- zpívá a capella i s nástrojovým doprovodem
- podle věku a svých možností se orientuje v notovém zápise a textu jednotlivých písní
- aktivně spolupracuje s ostatními

Základní studium II. stupně

1. až 4. ročník
Žák:
- ovládá pěveckou a dechovou techniku, zásady správné artikulace a celkové hlasové kultury
- zpívá lidové a umělé písně podle svých hlasových možností, pěvecké vyspělosti a zaměření žáka
- zpívá dvojhlasé a vícehlasé písně různých žánrů
- využívá adekvátní výrazové prostředky a dynamiku – podle charakteru a žánru písní
- zpívá a capella i s nástrojovým doprovodem
- orientuje se v notovém zápise a textu jednotlivých písní
- aktivně spolupracuje s ostatními
- vytváří si vlastní názor na studovanou skladbu či píseň

5.14.3 Sborový zpěv

Sborový zpěv je určen nejen pro děti, které navštěvují sólový zpěv, mohou jej navštěvovat všichni žáci školy. Žáci hudebního oboru mají možnost si jej zvolit v rámci skupinové výuky.

Ve výuce se seznámí nejen se základními pěveckými dovednostmi (jako je intonace, rytmus, výslovnost, tvoření tónu, dechová technika), ale také pracují s textem, zpívají s hudebním doprovodem a učí se výrazem vyjádřit obsah jednotlivých písní. Zpěv ve sboru rozvíjí přirozenou muzikalitu, hudební paměť a přirozený hudební a pěvecký projev. Žáci se učí spolupráci s ostatními a zodpovědnosti za společně vykonanou práci. Jsou vedeni k zodpovědnému přístupu k nacvičování písní a jejich prezentaci na veřejnosti. Seznamují se s písněmi různých žánrů a období.

Základní studium I. Stupně

Přípravný ročník

Žák:

- má povědomí o správném a uvolněném držení těla a základech správného dýchání
- má povědomí o správné artikulaci
- využívá svůj hlas ve svém přirozeném rozsahu, nepřepíná hlas, nezpívá v nepřirozené hlasové poloze
- zpívá jednoduché lidové písně a jednoduché umělé písně – odpovídajících věku a možnostem žáka
- zpívá zpaměti
- aktivně spolupracuje s ostatními

1. až 3. ročník

Žák:

- má povědomí o správném, uvolněném držení těla při zpívání a klidném dýchání
- zlepšuje základy pěvecké a dechové techniky,
- je seznámen se zásadami správné artikulace
- zpívá lidové a umělé písně podle svých hlasových možností, pěvecké vyspělosti a stupně hudebního vývoje
- orientuje se v textu jednotlivých písní
- aktivně spolupracuje s ostatními

4. až 5. ročník

Žák:

- využívá základní pěvecké návyky, dovednosti a technické prvky
- používá svůj hlas v celém svém přirozeném rozsahu, nepřepíná hlas, nezpívá v nepřirozené hlasové poloze
- používá základní dynamiku a agogiku, má povědomí o legátovém zpěvu
- zvládá jednohlasý zpěv lidových písní a jednoduchých umělých písní – odpovídajících věku a možnostem žáka a charakteru skupiny
- podle dosažené úrovně zpívá kánon a jednoduchý lidový dvojhlas
- reaguje adekvátně na dirigentská gesta – nástup, mezihry, ukončení skladby
- zpívá s doprovodem

6. až 7. ročník

Žák:

- ovládá základy pěvecké a dechové techniky, zásady správné artikulace a celkové hlasové kultury
- má rozšířený hlasový rozsah podle svých možností a vyrovnané rejstříky
- rozlišuje kultivovaný projev, hudební frázi a kantilénu
- čistě intonuje svůj part ve vícehlasé skladbě s instrumentálním doprovodem

- využívá adekvátní výrazové prostředky a větší rozsah dynamiky, má smysl pro celkový pěvecký projev
- zpívá složitější písně v kánonické úpravě a složitější dvojhlas
- zpívá písně ve vícehlasé úpravě – odpovídající věku a hlasové vyspělosti žáka a charakteru skupiny
- zpívá písně různých žánrů a období
- je pozorný a reaguje na dirigentská gesta
- vnímá vyváženost jednotlivých hlasů při realizaci sborové skladby
- orientuje se ve struktuře sborové partitury

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník
Žák:
- využívá vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- má vypěstovány návyky kultivovaného sborového zpěvu
- zpívá vícehlasé písně různých stylů, žánrů, období a capella a také s doprovodem

3. a 4. ročník
Žák:
- zvládá intonačně čistý zpěv svého partu v náročnějších skladbách a capella i s instrumentálním doprovodem
- zpívá z listu jednodušší skladby
- aktivně spolupracuje s ostatními

Poznámka: Podle počtu žáků a podle dosažené úrovně vědomostí a dovedností žáků ve skupině lze organizačně spojit výuku I. a II. stupně

5.14.4 Komorní hra

Komorní hra je souhra hráčů v duu, triu, kvartetu či komorním souboru. Součástí komorní hry je též čtyřruční hra na klavír, popř. klavírní doprovod. Hráči jsou podle svých schopností rozděleni do jednotlivých hlasů a využívají dovednosti získané v individuální výuce, které dále rozvíjejí. Učí se nebýt pouze sólisty, ale přizpůsobit se kolektivní hře, podřídit se dalším hráčům, sledovat, poslouchat ostatní členy souboru a společně pracovat na konečném vyznění dané skladby.

Základní studium I. stupně

4.ročník
Žák:
- respektuje pravidla společné práce
- učí se sledovat a poslouchat při hře i ostatní hráče
- usiluje o přizpůsobeni své intonace celku
- si osvojuje cítění pro jednotný rytmus a tempo

5.ročník
Žák:
- si všímá intonace celku a přizpůsobuje se ji
- rozviji schopnost hraní v kolektivu s odpovědností a kázní
- se přizpůsobuje výrazovému a dynamickému projevu skupiny
- se učí vyjadřovat vlastní názor při hodnocení společné práce

6.ročník
Žák:
- je schopen vnímat proces společné hry a uvědomuje si svou odpovědnost za kvalitní výsledek
- rozumí zákonitostem interpretace v komorním uskupení
- vyjadřuje vhodným způsobem svůj názor při hodnocení společné práce

7.ročník
Žák:
- vnímá i jiný part než svůj a reaguje na nepředvídané změny
- je schopen souhry a vzájemného přizpůsobení
- spolupracuje s ostatními a je si vědom své spoluzodpovědnosti za proces i výsledek společné práce

Základní studium II. stupně

1.ročník
Žák:
- dokáže sledovat a přizpůsobit se hře ostatních hráčů
- rozumí pravidlům hry obsazení komorního uskupení
- s dopomocí učitele studuje náročnější party

2.ročník
Žák:
- reaguje na změny výrazového a dynamického projevu
- pracuje na zdokonaleni výrazového projevu různých stylových období a žánrů

3.ročník
Žák:
- reaguje citlivě na změny tempa a výrazů

- samostatně nastuduje náročnější party

4.ročník
Žák:
- ovládá pravidla hry obsazení v daném komorním uskupení
- ovládá výrazový projev různých stylových období a žánrů
- své dovednosti uplatňuje na koncertech a dalších akcích školy

5.14.5 Hra v kapele

Díky vyučovacího předmětu Hra v kapele by se měli žáci seznámit s hrou v několikačlenné skupině žaků, ve které je preferováno nástrojové obsazení napříč obory. Žáci jsou seznámeni s podstatou kolektivní interpretace.

Okrajově by se měli seznámit i s technickou problematikou hraní v kapele.

Základní studium I. stupně

4.ročník

Žák:

- se seznamuje se základy skupinové interpretace
- je připraven do hodiny v rámci znalosti vlastního partu
- dodržuje pokyny vyučujícího
- snaží se v rámci zkoušeni hrát v tempu dle bicích nástrojů
- zařadí vlastni invenci

5.ročník

Žák:

- poznává základy improvizace jak po rytmické stránce, tak po stránce harmonické
- seznamuje se s různými hudebními žánry
- dynamicky respektuje spoluhráče

6.ročník

Žák:

- zkouší zařadit vlastni improvizační prvky, dle pokynů vyučujícího
- orientuje se v partu
- chápe značky D.C, vi-de, prima volta, sekunda volta
- je schopen ostatním vysvětlit své požadavky s použitím hudební terminologie

7.ročník

Žák:

- v kapele podává sebevědomý samostatný výkon
- je schopen zahrát z listu na zkoušce jednodušší party
- seznamuje se s bigbandovým zápisem
- předvede své znalosti skupinovou interpretaci na koncertě
- ví v jakém klíči se zapisuje do not každý nastroj v kapele

Základní studium II. stupně

1.ročník

Žák:

- respektuje potřeby celého uskupení v rámci rytmu, dynamiky atd...
- zkouší jednodušší bigbandové party
- seznamuje se s novými hudebními styly jako např. (rock, metal, blues, jazz, funky)

2.ročník

Žák:

- je schopen rozeznat, zdali někdo v kapele ladí, či ne
- v rámci improvizace zkouší zahrát jednodušší sólo
- seznamuje se s hrou v neobvyklých taktech (5/4, 7/8)

3.ročník
Žák:

- donese vlastní jednoduchou aranž nějaké skladby (naznak rytmu + akordické značky)
- aplikuje doposavad získané interpretační dovednosti v rámci kapely
- orientuje se v bigbandovém partu

4.ročník
Žák:

- prokáže všechny získané dovednosti veřejným vystoupením
- plně respektuje ostatní spoluhráče
- zcela se orientuje v partech
- je schopen zahrát sólo v rámci improvizace
- zahraje z listu jednodušší bigbandový part

Vzdělávací oblast – Recepce a reflexe hudby

Vzdělávací oblast Recepce a reflexe hudby je pro všechna studijní zaměření hudebního oboru realizována v předmětech hudební nauka, sólové hře na nástroj, v souborové, komorní hře a sborovém zpěvu.

Hudební nauka je povinná od 1. do 5. ročníku I. stupně. V 6. a 7. ročníku I. stupně patří mezi volitelné předměty.

Z kapacitních důvodů jsou jednotlivé ročníky sloučeny do čtyř skupin. Žáci spolupracují napříč ročníky, nebo pracují samostatně.

6 VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU

Charakteristika výtvarného oboru

Hlavním cílem, kterého chce současná výtvarná výchova dosáhnout, je úspěšně pěstovat nezbytné kulturní schopnosti – výtvarně vnímat, přemýšlet a vyslovit se prostřednictvím výtvarného jazyka. (V. Roeselová, J. Slavík). Schopnost různými způsoby výtvarně myslet a sdělně se vyjádřit je závislá na praktickém ovládání základní palety vyjadřovacích prostředků. Od něho se odvíjí schopnost uplatnit malířské, grafické, plastické aj. výtvarné cítění a myšlení.

V předmětu **Plošná tvorba** se žáci učí především malovat, kreslit a vytvářet grafiku. V průběhu studia se však setkají i s dalšími „plošnými" technikami jako jsou koláže, batika apod. ·

Plošná tvorba zahrnuje kreslířské, malířské a grafické reakce na skutečnost, na život nebo na niterný svět žáků. Je postavena na objevně volené tematice, která obohacuje dětské myšlení i emotivitu. V souvislosti s tématem žáci poznávají výrazovou svébytnost linií, barev a tvarů ve vlastní volné a užité tvorbě, v pozorování a v přepisu reality nebo v kontaktu s výtvarným uměním. Soustředěný zájem vzbuzuje i experimentace s materiály, nástroji nebo postupy, která rozvíjí

tvořivost a fantazii. Způsoby vyjadřování navazují jak na klasické výtvarné postupy, tak na kombinování technik, které mnohdy dospívají až k přesahům mezi plošnou a plastickou tvorbou.

Prostorová tvorba pod svým názvem ukrývá nejen práci s hlínou, jedná se o vytváření objektů z různých materiálů, drátkování, odlévání z formy, prostorovou práci s papírem apod. ·

Prostorová tvorba učí žáky odlišnému způsobu výtvarného myšlení. Vedle prostorového uplatnění linií, barev a tvarů vystupuje do popředí role světla a stínu, objemů, plastických kontrastů a materiálových kvalit. Volná tvorba nejčastěji spočívá ve výtvarné experimentaci v řešení drobných sochařských úkolů, tvorbu doprovází studijní modelování. Je závislá nejen na obsahu námětu a na výtvarné úvaze, ale i na zvoleném postupu – modelování, tvarování, konstruování. Významnou roli hraje i vztah žáka k materiálu a jeho zručnost.

Objektová a akční tvorba vyvažuje prožitkovými aktivitami některé postupy plošné a prostorové tvorby.

Tvorba zahrnuje práci s materiálem, myšlenkou, slovem, rytmem, dramatickou situací. Akční tvorba s sebou nese prožitek odehrávající se v určitém čase a prostoru, tím překračuje hranice výtvarného projevu.

Výtvarná kultura

prostupuje celou výukou – nabízí prožitky, porovnává vztahy mezi životem, člověkem a uměním, sleduje pohyb uvnitř žánrů a napříč historií. Na všech stupních studia jde o hledání inspirací, asociací a souvislostí. Proto má výtvarná kultura v přípravné výtvarné výchově a v základním studiu I. a II. stupně volný časový rozsah a není klasifikována.

Přípravné studium

Přípravné studium je určeno pro děti od 5 let.

Učební plán – varianta 1: dvouleté přípravné studium

	1. ročník	2. ročník
Výtvarná tvorba	2	2
Celkem	2	2

Učební plán – varianta 2: jednoleté přípravné studium

	1. ročník
Výtvarná tvorba	2

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Výtvarná tvorba

Přípravné studium

Žák

- výtvarně reaguje na podněty z okolí, na zážitky a představy
- komunikuje s učitelem a s žáky nad svou výtvarnou prací
- zná základní barvy a dokáže namíchat barvy sekundární
- pomocí her se seznamuje s novými formami výtvarného vyjadřování (přetváření nálezů, výstavba nových prostředí
- má snahu vhodně umístit prvky do formátu
- umí zacházet se základními výtvarnými materiály a nástroji (pozorování stop nástrojů, vedení nástroje) – navazuje haptický kontakt s různými výtvarnými materiály a nástroji, včetně materiálů a nástrojů známých
- intuitivně používá obrazotvorné prvky (bod, linie, tvar, plocha, prostor, světlo, barva)

Studijní zaměření – Výtvarná tvorba

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**I.r**	**II.r**	**III.r**	**IV.r**
Plošná tvorba	1	2	2	1	1	1	1	1	1		
Prostorová tvorba	1	1	1	1	1	1	1	1	1		
Objektová a akční tvorba				1	1	1	1	1	1		
Volná tvorba										3	3

Poznámka: V případě, že se výuka realizuje prostřednictvím **celoročního projektu**, lze poslední dva měsíce školního roku organizovat jinou formou než obvyklou výukou, přičemž minimální hodinová dotace není nižší než stanovená dotace školního učebního plánu. Jedná se například o plenér, koncert, výstavu, workshop a podobně.

Učební osnovy vyučovacích předmětů:

Základní studium I. stupně, 1. – 3. ročník

Plošná tvorba

Žák:

- dá do souvislosti námět a techniku vhodnou pro vyjádření
- zná paletu základních vyjadřovacích prostředků
- dokáže pojmenovat a odlišit základní výtvarné techniky
- umí pracovat s tužkou, uhlem nebo rudkou, tuší, suchým i mastným pastelem, temperovými barvami (zná jejich vlastnosti a možnosti), kombinuje kresebné a malířské materiály
- používá i řemeslně náročnější výtvarnou techniku jako je grafika (tisk z papírové matrice, monotyp)
- dokáže vnímat a hodnotit nejen vlastní práci ale i výsledky práce svých spolužáků
- má přehled o nejvýznamnějších uměleckých památkách a výstavách v okolí

Prostorová tvorba

Žák:

- prozkoumává vlastnosti výtvarných a jiných materiálů a nástrojů, náhodné objevy rozvíjí ve výtvarných etudách nebo ve volné tvorbě
- dokáže vytvořit prostorový objekt i z jiného materiálu, než je hlína (drát, papír, provázky, sádra apod.), kombinuje tradiční a netradiční materiály v ploše i v prostoru
- dokáže vnímat a hodnotit nejen vlastní práci ale i výsledky práce svých spolužáků

Základní studium I. stupně, 4. – 7. ročník

Plošná tvorba

Žák:

- vědomě používá základní vyjadřovací prostředky plošné tvorby (linie, barva, tvar, kompozice) tak, aby dokázal zobrazit svoji myšlenku, dá do souvislosti námět a jeho podstatu
- objasní svůj záměr
- zná vlastnosti a možnosti dalších výtvarných technik: akvarel, akrylová barva, linoryt, suchá jehla
- vědomě používá obrazotvorné prvky plošného vyjádření (bod, linie, tvar, objem, plocha, prostor, světlo, barvy, textura atd.), poznává jejich vlastnosti a vztahy (shoda, podobnost, kontrast, opakování, rytmus, dynamika, struktura, pohyb, proměna v čase atd.), pozná základní kompoziční zákonitosti
- dokáže sám sebe vnímat jako autora uměleckého díla
- navštěvuje vybrané výstavy a dokáže si na ně vytvořit vlastní názor
- orientuje se v základních uměleckých slozích a směrech
- na základě individuálních zkušeností a diskuzí si vytváří vlastní výtvarný názor, dokáže formulovat, jaký výtvarný styl nebo tvorba kterého konkrétního malíře je mu blízká a proč respektuje názory odlišné

Prostorová tvorba

Žák:

- vědomě používá obrazotvorné prvky prostorového vyjádření (bod, linie, tvar, objem, plocha, prostor, světlo, textura atd.), poznává jejich vlastnosti a vztahy (shoda, podobnost, kontrast, opakování, rytmus, dynamika, struktura, pohyb, proměna v čase atd.)
- dokáže si práci rozplánovat, dodržuje správně výtvarné a technologické postupy, volí vhodné materiály
- dokáže pozorovat realitu a vědomě ji převádět do výtvarné podoby, přizpůsobí se zadání a v daných mantinelech hledá vlastní cestu
- dokáže si práci rozplánovat, dodržuje správně výtvarné a technologické postupy

Objektová a akční tvorba

Žák:

- využívá své zážitky a zkušenosti ve volné tvorbě, ztvární své představy pomocí samostatně zvoleného média, experimentuje s vyjadřovacími prostředky
- jednotlivé techniky užívá jako východiska pro volnou tvorbu
- realizuje prostorové objekty, pracuje s prostorem, vytváří instalace

Základní studium II. stupně

Plošná tvorba

Žák:

- rozlišuje a propojuje obsah a formu
- vědomě používá výrazové možnosti vybrané plošné techniky

- samostatně řeší výtvarné problémy
- pracuje s vizuálními znaky, symboly
- při tvorbě využívá analýzu, syntézu, parafrázi, posuny významu, abstrahování
- orientuje v hlavních uměleckých slozích a směrech

Prostorová tvorba

Žák:

- rozlišuje a propojuje obsah a formu
- vědomě používá výrazové a kompoziční možnosti zvolené „prostorové“ techniky
- samostatně řeší výtvarné problémy
- pracuje s vizuálními znaky, symboly
- při tvorbě využívá analýzu, syntézu, parafrázi, posuny významu, abstrahování
- orientuje v hlavních uměleckých slozích a směrech

Objektová a akční tvorba

Volná tvorba

Žák:

- podílí se na utváření pravidel týmové spolupráce a uplatňuje je, diskutuje, respektuje různá hlediska, umí se poučit, je schopen vlastní postup obhájit nebo změnit
- ovládá způsoby výtvarného myšlení a vyjadřování na úrovni samostatně pojaté tvorby, je otevřený odlišnostem, argumentuje, prezentuje práci vlastní i druhých
- pracuje s obecně užívanými termíny, znaky a symboly, využívá analýzu, syntézu, parafrázi, posuny významu, abstrakci aj. Rozlišuje i propojuje obsah a formu, originálně řeší výtvarné problémy, experimentuje, vědomě uplatňuje výrazové a kompoziční vztahy

7 VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU

Charakteristika tanečního oboru

Taneční obor v základním uměleckém vzdělávání umožňuje prostřednictvím pohybových a tanečních aktivit komplexně a systematicky rozvíjet jedince po stránce tělesné a duševní. Každému žákovi – podle míry jeho schopností a zájmu – poskytuje základy odborného vzdělání, které mu umožní uplatnit se jako tanečník při nejrůznějších neprofesionálních aktivitách, v povoláních, pro která je kultura pohybu vhodným předpokladem, případně pokračovat v dalším studiu směřujícím k profesionálnímu působení. Vzdělávání v tanečním oboru žáka seznamuje se stavbou i strukturou lidského těla, zákonitostmi pohybu a poskytuje mu orientaci v různých oblastech spojených s tanečním projevem a kulturou pohybu.

Vzdělávací obsah tanečního oboru je členěn do dvou vzájemně provázaných a podmiňujících se oblastí – **Taneční tvorba a interpretace** a **Recepce a reflexe tanečního umění** a je tvořen **očekávanými výstupy** s důrazem na jejich praktické využití.

Taneční obor na naší škole poskytuje výuku taneční výchovy již v přípravných ročnících, tzn. dětem 5-7letým. Poté mohou děti pokračovat ve výuce I. stupně základního studia. V 1. a 2. ročníku tohoto stupně se vyučují předměty taneční průprava a taneční praxe. Od 3. ročníku se výuka rozšiřuje o předmět Základy lidového tance. Ve 4. – 7. ročníku jsou zařazeny předměty Současný tanec a Taneční praxe. V rámci předmětu Současný tanec budou děti seznámeny s různými formami a styly současného tance s tím, že podle specializace pedagoga, fyzických předpokladů, preferencí a schopností žáků bude jeden styl převládat. Obsah učiva může být tedy proměnlivý a pedagog k němu musí přistupovat tvůrčím způsobem podle svého učebního plánu během celého studijního cyklu.

Po celou dobu studia v našem tanečním oboru je dáván důraz, kromě zdokonalování pohybových dovedností, na rozvíjení osobnosti, tvůrčích schopností, hledání vlastního způsobu neverbálního vyjadřování. Na závěr I. a II. stupně studia žáci absolvují veřejným představením.

Pro korepetici může být využíván učitel v plném rozsahu učebního plánu tanečního oboru.

ZÁVAZNÉ POKYNY K RÁMCOVÉMU UČEBNÍMU PLÁNU A ORGANIZACE VÝUKY

- Hodinová dotace musí být použita pro vzdělávání ve všech ročnících daného stupně studia, přičemž musí být vyčerpána její minimální výše, která je vymezena rámcovým učebním plánem. Tato minimální hodinová dotace může být posílena v ŠVP až do výše, která odpovídá možnostem školy.
- Zařazení vzdělávacích obsahů do jednotlivých ročníků spolu s hodinovou dotací určenou pro jejich realizaci stanovuje škola.
- Vyučuje se ve skupině maximálně 20 žáků v přípravném studiu a 15 žáků v základním studiu I. a II. stupně.
- Škola si může zvolit i jinou než týdenní formu organizace studia, přičemž celková hodinová dotace musí odpovídat týdennímu minimu.
- Velikost a obsazení tanečních souborů se řídí jejich zaměřením a podmínkami školy.
- Výuku je možné organizovat společně pro žáky I. a II. stupně základního studia.

PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Pro realizaci vzdělávání v tanečním oboru je zapotřebí zajistit prostorný, dobře větratelný sál vybavený vhodnou podlahovou krytinou, pianinem, popřípadě jiným doprovodným hudebním nástrojem, potřebným náčiním a učebními pomůckami.

Přípravné studium

Učební plán – varianta 1: dvouleté přípravné studium

	1. ročník	2. ročník
Přípravná taneční výchova	1 (2)	1 (2)
Celkem	1 (2)	1 (2)

Učební plán – varianta 2: jednoleté přípravné studium

Přípravná taneční výchova	1 (2)
Celkem	1 (2)

Poznámka: *Je možnost využít dvouhodinovou dotaci.*

Vyučovací předmět Přípravná taneční výchova

1. – 2. ročník

Žák:

- v zájmových a hravých pohybových činnostech a cvičeních si vytváří návyk správného držení těla
- pohybem reaguje na dynamické, rytmické a melodické impulzy a změny
- opakuje po učiteli protahovací a průpravné (posilovací) cviky
- vhodnými náměty a přiměřenými hudebními skladbami probouzí vnitřní citlivost, pohybovou fantazii a taneční cítění
- zapojuje se do jednoduchých pohybových a tanečních her se zpěvy, říkadly

Studijní zaměření Taneční obor

Učební plán

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Taneční průprava	1	1	1								
Taneční praxe	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Základy lidového tance			1								
Současný tanec				2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy vyučovacích předmětů:

Základní studium I. stupně,

1. ročník, vyučovací předmět: Taneční průprava

Žák:

- na základě pohybových dovedností a návyků získává správné držení těla v základních polohách na místě, v pohybu
- orientuje se v prostoru a ve vzájemných vztazích
- reaguje na základní změny tempa v hudbě – pomalu, rychle, dynamické změny – silně, slabě
- vytleská dvou-, tří – a čtyřslabičná slova a říkadla
- zvládá základní taneční kroky – chůze, běh, poskok, cval, přísunný krok
- po prostoru se pohybuje po přímých drahách i oblých drahách jednotlivě a v zástupu
- získává hudební cítění a vnitřní citlivost
- při improvizaci dokáže jednoduchým spontánním způsobem pohybově ztvárnit náměty čerpané z přírody, každodenního života, pohádkového světa

1. ročník, vyučovací předmět: Taneční praxe

Žák:

- dokáže se prezentovat společným vystoupením před publikem při závěrečném vystoupení
- dokáže ohodnotit provedení (správné držení těla) a celkový taneční projev svých
- spolužáků při drobných úkolech a snaží se vyvozovat závěr pro sebe samotného

2. ročník, vyučovací předmět: Taneční průprava

Žák:

- dle svých schopností zvládá optimální držení těla v základních polohách ve statické a kinetické podobě
- ukáže pomocná místa pro správné držení těla v základních polohách na místě
- pojmenuje jednotlivé části těla – pánev, trup, páteř, hlava, dolní končetiny a horní končetiny
- zvládá vedený a kyvadlový švihový pohyb paží
- umí poskok, cval, koníčkový přeskok, přísunný krok, přeměnný krok, obraty a otáčky v různých krátkých kombinacích těchto kroků
- umí určit dvoučtvrťový, tříčtvrťový a čtyřčtvrťový takt a pohybem reaguje na první dobu taktu
- dovede se pohybovat v prostoru po křivkách, v kruhu, po diagonále, jak jednotlivě, tak v zástupu, umí citlivě reagovat na změny v hudbě: zesilování – zeslabování, zpomalování –zrychlování
- při improvizaci se vyjadřuje převážně spontánně, umí vyjádřit náladu vycítěnou při poslechu hudební skladby

2. ročník, vyučovací předmět: Taneční praxe

Žák:

- žák dovede tanečně ztvárnit krátké hudební skladby a dokáže je prezentovat při veřejném vystoupení, ukázkové hodině (nejlépe na závěr školního roku)
- při práci s náčiním uplatňuje vědomosti a dovednosti nabyté v taneční průpravě
- dokáže vlastními slovy ohodnotit viděný taneční projev svých spolužáků v hodinách při taneční průpravě nebo při tvorbě

3. ročník, vyučovací předmět: Taneční průprava

Žák:

- upevňuje návyk správného držení těla v základních polohách na místě i v pohybu z místa
- přiměřenými cviky zvyšuje celkovou sílu, pružnost, koordinaci a aktivní pohyblivost jednotlivých částí i celého těla
- v různých krátkých kombinacích spojuje chůzi, běh, poskoky, cval, skoky, obraty, otáčky a dochází k jejich neustálému zdokonalování
- zvládá opakovat po učiteli jednoduché čtyřtaktové vazby se změnou polohy těžiště
- užívá taneční kroky: polkový krok, valčíkový krok, základní krok české mazurky
- umí po učiteli opakovat rytmy pomocí hry na tělo a Orffových nástrojů
- improvizací se pokouší o vyjádření nálady různých hudebních skladeb
- získané dovednosti uplatňuje v taneční praxi

3. ročník, vyučovací předmět: Základy lidového tance

Žák:

- je seznámen s tanečními kroky: chůze hladká, houpavá, krok přísunný vpřed, vzad, stranou, přeměnný hladký vpřed, krok polkový, krok poskočný, dvojposkočný vpřed, vzad, cval bočně, vpřed, řezankový krok, sousedská přísunná, vyšlapávaná, hladká
- lidovými tanečními hrami je seznámen s lidovým tancem

- žák zvládne základní prvky českých lidových tanců se zřetelem k charakteristickému stylu provedení

3. ročník, vyučovací předmět: Taneční praxe

Žák:

- pohybuje se s náčiním
- tanečně vyjádří drobné hudební skladby pro děti
- aktivně se podílí na tvorbě a interpretaci krátkých etud a dokáže hodnotit u svých spolužáků technické provedení zejména z hlediska správného držení těla, pohybovou fantazii a výrazovou opravdovost
- podílí se na tvorbě a interpretuje společnou choreografii před diváky v rámci
- taneční přehlídky či ukázkové hodiny

4. ročník, vyučovací předmět: Současný tanec

Žák:

- rozvíjí v krátkých pohybových vazbách v různých polohách na místě i v pohybu z místa smysl pro plynulý harmonický pohyb celého těla s ohledem na zvládnutí změn polohy těžiště
- zopakuje po učiteli krátké, jednoduché vazby vedených i švihových pohybů trupu, horních a dolních končetin se změnou polohy těžiště na místě v různých pozicích dolních končetin
- reaguje na jemnější dynamické odstíny v hudbě pp, p, mf, f, ff, umí vyjádřit pohybem crescendo-decrescendo
- umí reagovat pohybem a hrou na rytmické nástroje na různá tempa a na jejich náhlé a postupné změny
- při interpretaci vazeb svými slovy určí, které pohyby se mu dělaly obtížně, které snadno, jaké má nedostatky a s pomocí učitele navrhne cestu nápravy či zlepšení
- snaží se o zdokonalování pohybové koordinace
- v improvizaci a výrazových etudách uplatňuje osobité tvořivé schopnosti
- snaží se o taneční vyjádření kratších hudebních skladeb
- v pohybu umí ve větší míře vnímat hudbu a orientovat se v prostoru

4. ročník, vyučovací předmět: Taneční praxe

Žák:

- v rámci drobných etud při hodinách, se žák vyjádří pohybem samostatně, ve dvojici nebo v malé skupině a ostatní žáci jsou diváci, kteří pak hodnotí jejich výrazovou opravdovost a taneční provedení úkolu

5. ročník, vyučovací předmět: Současný tanec

Žák:

- podle svých možností interpretuje delší pohybové vazby na místě i na volnosti
- s přecházením do různých poloh, které jsou doprovázeny švihovými, vedenými či vlnivými pohyby paží a trupu
- využívá základní znalosti o anatomii pohybu, aplikuje je na sobě samém (dospěl tím k hlubšímu sebepoznání a uvědomění si vlastních pohybových možností)
- dokáže provést daný pohybový motiv v různých dynamických odstínech a v různých tempech
- reaguje pohybem na zvuky z okolí, na zvuky vytvářené spolužáky, na vlastní zvuky
- podílí se na tvorbě choreografie a hledá s pedagogem a spolužáky pohybové a výrazové prostředky, aby byly v souladu s tématem, které mu je blízké a chápe ho, a zrovna tak s hudební předlohou a je schopen podle svých možností pravdivého a přirozeného vyjádření při interpretaci

- sám vytvoří krátké, několika-taktové pohybové vazby na základě zadaných pohybových prvků a rytmu

5. ročník, vyučovací předmět: Taneční praxe

Žák:

- ohodnotí provedení vazby spolužáků z hlediska správného držení těla, souladu
- dynamiky pohybu, hudby a rytmu
- prezentuje se veřejně při společné choreografii na vystoupení tanečního oboru, či přehlídce dětských skupin scénického tance
- rozezná základní taneční styly (lidový tanec, klasický tanec, současný tanec, country tanec) z DVD záznamu dětského nebo profesionálního souboru anebo se sám účastní jako divák různých tanečních představení
- zhodnotí viděné dílo (sdělnost, zda pochopil, o čem bylo, které pohybové prvky se mu líbily, zda byly účelně zvoleny) a diskutuje o něm
- sleduje záznamy z vlastních vystoupení a svými slovy svůj výkon ohodnotí (zejména z hlediska správného držení těla, výrazové pravdivosti a celkového tanečního dojmu)

6. ročník, vyučovací předmět: Současný tanec

Žák:

- interpretuje nejrůznější vazby se střídáním poloh pohybového centra, obsahující švihy, vlny, impulsy, skoky a otáčky ve svislé ose na místě i z místa
- zvládá pohybové vyjádření diminuce a augmentace, skupinovou polyrytmii
- řeší samostatně při hodinách improvizace v etudách na hudbu i bez hudebního doprovodu, drobné prostorové a rytmické úkoly a podle potřeby využívá rytmické nástroje a náčiní

6. ročník, vyučovací předmět: Taneční praxe

Žák:

- se velkou měrou podílí na tvorbě choreografie – vyjadřuje se k volbě hudby,
- přemýšlí nad obsahem choreografie a řeší v ní vztahy v rámci skupiny, pohybové a
- výrazové prostředky, diskutuje o kostýmech a osvětlení, spolupracuje s pedagogem
- vytvoří vlastní etudu se zadanými prvky, ve vlastním tempu a zvoleném rytmu
- účastní se veřejných tanečních vystoupení

7. ročník, vyučovací předmět: Současný tanec

Žák:

- interpretuje probrané pohybové prvky a jejich nejrůznější vazby v přízemních polohách, na volnosti i v pohybu z místa s důrazem na uvědomělý centrální pohyb
- ví, odkud pohyb vyšel a zda je prováděn švihem, tahem, pádem, tlakem, nárazem
- je si vědom svých pohybových možností a ví, jak je rozvíjet a odstraňovat své nedostatky
- dokáže pohybem reagovat na změny tempa
- se orientuje s v základním italském hudebním názvosloví, ale jen které upotřebí
- v souvislosti s tancem a vyjadřuje se základní taneční terminologií
- pohybem reaguje na střídání pravidelných a nepravidelných rytmů, na polyrytmii, udrží vnitřní rytmus, zvládá vyjádření celé dynamické škály odstupňovaným napětím celého těla
- při improvizaci řeší v etudách přiměřené prostorové, rytmické a výrazové úkoly
- (jednotlivě i ve skupinách) a podle potřeby využívá rytmické nástroje a náčiní

7. ročník, vyučovací předmět: Taneční praxe

Žák:

- dokáže předvést výstup na dané téma, přičemž se nebojí vložit něco ze sebe a využívá získaných dovedností
- diskutuje a spolupodílí se na celkové tvorbě choreografie – používá prvky záměrně, drží se výrazové linie, jeho výraz je pravdivý, chápe téma choreografie, hodnotí dílčí výsledky své i ostatních, umí vyhodnotit, kde udělal chybu a dokáže se z ní poučit
- navštěvuje taneční představení a umí ho vlastními slovy ohodnotit – přemýšlí o
- choreografickém díle, vyjadřuje své pocity, dokáže říct, o čem bylo a rozpozná různé taneční styly

Očekávané výstupy 4. ročníku základního studia II. stupně (závazné minimum)

Žák:

- taneční technikou detailně propracovává tělo, opírá se o znalosti anatomie pohybového ústrojí
- uplatňuje získané poznatky v jednoduchých i složitých kombinacích, v prostorových, dynamických i časových obměnách
- vnímá vnější a vnitřní prostor, souvislost vztahů pohybu a prostoru
- chápe vztah pohybu a času (délka trvání pohybu, průběh pohybu, obsah pohybu)
- rozumí pojmu „dynamika pohybu“ vliv dynamiky na obsah pohybu, kvalitu pohybu, trvání pohybu
- vnímá rozdílnost v kvalitě a kvantitě vztahů, vzájemného vnímání
- chápe vztah tance a hudby (rozdílnost rytmu pohybu a rytmu hudby, vzájemná inspirace, souvislost mezi hudbou a pohybem)
- používá improvizaci k rozvíjení kreativity, k rozvíjení fantazie, k hledání individuálního pohybového vyjádření
- na základě taneční a pohybové fantazie se pokouší o autorskou tvorbu
- dokáže pracovat s motivem, tématem
- naučil se chápat hlouběji lidovou hudbu, zvládne charakteristický styl provedení lidových tanců
- chápe smysl pro přesnou formu a čistotu vedení pohybu klasické taneční techniky

8 VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ-DRAMATICKÉHO OBORU

Charakteristika

Literárně-dramatický obor je oborem rozvíjejícím u žáků jak umělecké vlohy k divadelní a slovesné činnosti, tak sociální dovednosti (schopnost vyjádřit svůj názor, schopnost kolektivně cítit, respektovat různost, řešit konfliktní situace apod.).

Základem výuky a prostředkem výchovy jsou tvořivé činnosti dramatické (pohybové, mluvní), přednesové, slovesné a práce s příběhem. Vzděláním v literárně-dramatickém oboru získávají žáci předpoklady pro studium uměleckých oborů, např. herectví, režie, dramaturgie, ale především pro uplatnění v životě (vystupování na veřejnosti, umění spolupráce, kreativní myšlení,…).

Výuka je realizovaná skupinově a členěna na přípravné studium od 6 do 8 let, kde se žáci seznamují se základy práce ve skupině, pro žáky od 8 let je určen 1. stupeň studia, který trvá po dobu 7 let, II. stupeň plynule navazuje, je určen žákům od 15 let a trvá čtyři roky.

V tomto studiu žák využívá své nabyté znalosti a schopnosti a dále je rozšiřuje.

Své nabyté dovednosti a znalosti prezentují žáci během společných vystoupení před veřejností, jimiž jsou představení složená z drobných etud, skečů a sólových výstupů /1.-4 ročník I.stupně/ a u starších žáků pak celovečerní představení /pohádka 5.-7.ročník I.stupně, námět z vlastního života či literatury pro 1.-4.ročník II.stupně/. Jednotlivá představení jsou prezentována nejen před rodičovskou veřejností, ale žáci se s nimi účastní i na divadelních přehlídkách či jsou součástí programu jiných kulturních projektů.

Přípravné studium

<u>Učební plán</u> – varianta 1: dvouleté přípravné studium

	1. ročník	**2. ročník**
Přípravná divadelní výchova	1 (2)	1 (2)
Celkem	1 (2)	1 (2)

<u>Učební plán</u> – varianta 2: jednoleté přípravné studium

Přípravná divadelní výchova	1 (2)
Celkem	1 (2)

Poznámky:

- Při menším počtu žáků lze přípravnou divadelní výchovu vyučovat ve skupině žáků základního studia.
- Je možnost využít dvouhodinovou dotaci.

<u>Učební osnovy vyučovacích předmětů</u>:

Přípravná divadelní výchova, 1. a 2. ročník

Žák:

- ovládá základní komunikační dovednosti v kolektivu dětí
- provádí artikulační cvičení
- zvládá jednoduché úkoly v souborové práci
- zvládá jednoduchý rytmus

Základní studium

Učební plán

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	**2.r**	**3.r**	**4.r**	**5.r**	**6.r**	**7.r**	**I.r**	**II.r**	**III.r**	**IV.r**
Divadelní příprava	2	2									
Pohybová a hlasová průprava			2	2	2	2	1				
Práce s textem a přednes			1	1	1	1	2	2	2	1	1
Divadelní průprava	2	2	3	3	3	3	3	1	1	2	2
Celkem	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3

Základní studium I. stupně

Divadelní příprava

Na základě dramatických činností je rozvíjeno umělecké vnímání žáka směrem k divadelnímu projevu.

Učební osnovy

1. – 2. ročník

Žák:

- ovládá základní komunikační dovednosti v kolektivu dětí
- provádí artikulační cvičení
- zvládá jednoduché úkoly v souborové práci a rozvíjí v nich svou fantazii, emoce a představivost.
- zvládá jednoduchý rytmus a dynamiku
- umí vnímat prostor a orientuje se v něm
- zvládá základní pravidla dramatické hry a je schopen se jí zúčastnit
- uplatňuje pohybové dovednosti
- má svůj vlastní názor, který umí vyjádřit

Pohybová a hlasová průprava

Žák zdokonaluje a kultivuje vlastní hlasové a pohybové dovednosti, vnímá své tělo a hlas jako nástroje, které je třeba dolaďovat.

3.- 4. ročník

Žák:

- zvládá pohybovou improvizaci, hudebně rytmický projev, uvědomuje si tělo jako celek
- umí dechová, hlasová a artikulační cvičení uplatňovat při práci s mluveným slovem
- vědomě usiluje o správné držení těla a zvládá prostorové cítění.

5.-6. ročník

Žák:

- umí navázat v jednoduchých, dechových, artikulačních cvičeních a pohybových etudách kontakt s partnerem
- si ve cvičeních uvědomuje výrazové a pohybové možnosti
- zvládá daný hudební námět formou dramatické pohybové improvizace.

7. ročník
Žák:
- vědomě pracuje s mluvními dovednostmi
- adekvátně užívá hlas a tělo v situacích dramatické tvorby i v běžných životních situacích
- zvládne pohybovou improvizaci ztvárnit vlastní zážitek
- je všestranný z hlediska pohybové, dramatické a hlasové složky

Práce s textem a přednes
Jedná se o předmět zaměřený na práci s textem a jeho interpretaci.

3.- 4. ročník
Žák:
- čte text s porozuměním
- dokáže popsat obsah a charakteristiku postav, které v daném textu vystupují
- dokáže vyjádřit svůj zážitek ze zhlédnutého dramatického díla

5.- 6. ročník
Žák:
- dokáže vyprávět příběh
- provádí rozbor textu
- zvládne rozpoznat rozdíly mezi činohrou, operou a loutkovým divadlem
- rozumí pojmům – komedie, parodie, drama, satira, melodrama aj.
- pracuje s rekvizitou či loutkou
- tvoří krátké literárně – dramatické tvary

7. ročník
Žák:
- navštěvuje představení ostatních skupin a dokáže je kriticky hodnotit
- rozumí základním literárním a divadelním pojmům
- zvládá monolog i dialog
- veškerý text zkouší rozpohybovat

Základní studium II. stupně

Divadelní průprava
Náplň předmětu představuje seznámení žáků s postupy kolektivní divadelní tvorby.

1. – 2. ročník
Žák:
- žák rozvíjí schopnost srozumitelně vyjadřovat své pocity a myšlenky
- žák chápe stavbu jednoduché dramatické situace a dokáže s ní pracovat
- žák umí použít verbální a neverbální komunikaci
- žák využívá jazykové i mimojazykové prostředky

3. – 4. ročník
Žák:
- žák dokáže kolektivně improvizovat na dané téma v rámci svých možností
- žák si uvědomuje co je pointa a pokouší se s ní pracovat
- žák rozvíjí svoji schopnost vytváření jevištních postav, hledá motivace jejich jednání a situací, v ní se ocitají
- žák přijímá zodpovědnost za výsledek společné tvorby

Práce s textem a přednes
Jedná se o vyučovací předmět zaměřený na práci s textem a jeho interpretaci.

1. – 2. ročník
Žák:
- aktivně vyhledává texty i náměty
- je schopen rozebrat a pochopit divadelní hru, vyjádření názorů na postavy, kostýmy, prostorové zpracování
- se seznamuje s literárními i dramatickými díly, dokáže je dělit žánrově
- zvládá sebekritiku
- zvládne prezentační dovednosti formou verbálního vyjádření

3. – 4. ročník
Žák:
- dokáže zpracovat vlastní námět
- udržuje a zvyšuje technickou úroveň přednesu
- se aktivně podílí na tvorbě jednotlivých složek divadelní inscenace (dramaturgie, hudba, režie, rekvizita, loutka apod.)

9 ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Se řídí vyhláškou 2005/73 Sb. O vzdělávání dětí a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných.

Škola je otevřená všem, kteří prokážou nezbytné předpoklady potřebné pro přijetí do kteréhokoli uměleckého oboru. Škola jim vytvoří takové podmínky, aby mohli plnit vzdělávací obsahy obsažené v ŠVP s ohledem na jejich možnosti a potřeby.

Jedná se o žáky se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním a sociálním znevýhodněním.

Zásady vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

- diagnostika probíhá vždy ve spolupráci s rodiči prostřednictvím školských poradenských zařízení
- podmínkou k zařazení do tohoto programu je předložení odborného posudku z poradenského nebo lékařského pracoviště
- práce se žáky všech tří kategorií má individuální a diferencující charakter
- učitel stanoví žákovi se speciálními vzdělávacími potřebami individuální studijní plán na pololetí
- plán schvaluje ředitel školy
- plán je variabilní
- na závěr školního roku vykoná žák postupovou zkoušku na své úrovni, za odpovídající kvalitu ručí učitel
- na vysvědčení je žák buď klasifikován nebo slovně hodnocen
- v katalogu o průběhu vzdělávání bude uvedeno, že žák v daném období pracoval podle individuálního studijního plánu

Podmínky vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

- chceme být už od počátku informováni o potížích a zvláštnostech žáků, žádáme o to rodiče ve školním řádu
- rodiče nebo zákonné zástupce rovněž ve školním řádu prosíme i o informace o vzniku mimořádné situace
- jsme připraveni konzultovat jednotlivé problémy se specialisty
- vytváříme ve škole podnětné a vstřícné prostředí, umožňujeme žákům přístup do všech oborů
- přístup k žákům se speciálními vzdělávacími potřebami i jejich hodnocení je vždy individuální.

10 VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

Žákům, kteří prokážou mimořádné nadání a vynikající výsledky, je škola připravena vypracovat individuální učební plány. Mimořádné nadání je potvrzeno odborníkem pedagogicko – psychologické poradny.

- Mimořádně nadaným nabízíme možnost rychlejšího postupu. Učitel pak vypracuje individuální studijní plán žáka přizpůsobený jeho schopnostem, dovednostem a potřebám, zaznamená ho do třídní knihy a předloží ke schválení řediteli.
- Iniciátorem zařazení bývá učitel na základě zjištění mimořádných schopností žáka.

Mimořádně talentovaným žákům (není podloženo posudkem z pedagogicko – psychologické poradny) nabízíme také

- možnost rychlejšího postupu.
- Připravujeme je na soutěže, vyjednáváme pro ně konzultace na školách vyššího typu, orientujeme je ke studiu na vyšších uměleckých školách.
- Žákům, kteří se rozhodli studovat na konzervatoři nebo vysoké škole s uměleckým zaměřením jsme připraveni věnovat zvláštní pozornost.

11 HODNOCENÍ ŽÁKŮ

11.1 Zásady hodnocení žáků

- Hodnocení žáků věnujeme velkou pozornost, ale vidíme v něm spíše prostředek motivační a komunikační než posuzující.
- Při hodnocení nepřehlédneme aktivní přístup žáka ke studiu, úsilí věnované přípravě.
- Naším cílem je hodnocení, které je motivující.
- Přihlížíme při hodnocení k věkovým a osobnostním zvláštnostem žáka, k jeho sociálnímu zázemí i ke zdravotním a jiným problémům během školního roku.
- Jakékoli hodnocení žákům osobně a okamžitě sdělíme, průběžně informujeme rodiče.
- Vedeme žáky od nejmladšího věku k sebereflexi.
- Zohledňujeme tíživou lidskou i rodinnou situaci některých žáků (rozvod rodičů aj.) dočasným zmírněním hodnocení.

11.2 Způsob hodnocení žáků

Klasifikace

- Na vysvědčení klasifikujeme jednotlivé předměty známkami: 1 – výborný, 2 – chvalitebný, 3 – uspokojivý, 4 – neuspokojivý
- Při hodnocení touto stupnicí se přihlíží zejména k výsledkům vzdělávání žáka vzhledem k očekávaným výstupům.
- Dále se přihlíží k aktivnímu přístupu ke studiu, domácí přípravě a účasti na vystoupeních.
- Klasifikace neuspokojivý v kterémkoli předmětu znamená vyloučení žáka.
- Běžnou klasifikaci může učitel nahradit i slovním hodnocením.
- Známka na vysvědčení se skládá z mnoha komponent – kromě známek z hodin i z hodnocení aktivity, iniciativy, samostatnosti a přihlíží i k výsledku postupové zkoušky a úrovni a četnosti veřejných vystoupení.
- Celková klasifikace je: a) prospěl s vyznamenáním, b) prospěl, c) neprospěl (v souladu s Vyhláškou o ZUŠ)
- Žák prospěl s vyznamenáním, jestliže není hodnocen v žádném povinném předmětu stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný a průměr stupňů prospěchu z povinných předmětů nemá vyšší než 1,5. V případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků stanovených ve školním řádu.
- Žák je hodnocen stupněm prospěl(a), není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 4 – neuspokojivý.
- Žák je hodnocen stupněm neprospěl(a), je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 4 – neuspokojivý.
- V hudebním oboru hodnotíme každou hodinu. Známkou klasifikujeme alespoň 1 hodinu v měsíci.
- V hudební nauce v 1. až 4. ročníku klasifikujeme běžně po celý rok.
- U starších žáků v 5. až 7. ročníku HN je hodnocena aktivita, iniciativa, samostatnost, spolehlivost a docházka. Ze souboru těchto hodnocení vzejde výsledná známka za pololetí.

- Žáci VO, TO a LDO běžnou klasifikaci nedostávají, jejich výkony jsou však slovně hodnoceny na každé hodině. Pololetní a výroční klasifikaci odvozují učitelé od splnění vzdělávacího obsahu daného ročníku. Alespoň jednou za školní rok by měl žák vystoupit veřejně na představení, tanečním vystoupení či mít své výtvory na vernisáži školy.

Vysvědčení

- Vysvědčení za 1. pololetí dostávají žáci ve formě opisu, výroční vysvědčení na předepsaném blanketu za obě pololetí.
- Nemůžeme-li žáka klasifikovat ze závažných objektivních příčin za 1. pololetí, provedeme to nejpozději do konce 2. pololetí. Nelze-li žáka klasifikovat ze závažných objektivních příčin za 2. pololetí, provedeme to nejpozději do konce měsíce září.
- Žáci přípravných výchov všech oborů dostávají na konci školního roku Vysvědčení pro přípravný ročník.

Postupová zkouška

- Před koncem každého školního roku vykonají všichni žáci hudebního oboru I. stupně postupovou zkoušku, jejímž je repertoár odpovídající úrovni daného ročníku.
- Absolventi mohou komisionální zkoušku nahradit veřejným absolventským koncertem.
- Známky se stanovují dohodou mezi členy komise. Zapisují se do protokolu a žákovského sešitu.
- Úspěšné vykonání postupové zkoušky je podmínkou postupu do vyššího ročníku.
- Známka z postupové zkoušky nezakládá nutně na známku na vysvědčení.
- Konečné rozhodnutí při stanovení známky na vysvědčení je na učiteli.
- Pokud žák nemůže ze zdravotních důvodů vykonat postupovou zkoušku, může ředitel na návrh a zodpovědnost učitele povolit odklad.

12 OBLASTI VLASTNÍHO HODNOCENÍ ŠKOLY

Vlastní hodnocení školy se řídí vyhláškou 2005/15 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy

- Podmínky ke vzdělávání
- Průběh vzdělávání
- Výsledky vzdělávání žáků a studentů
- Podpora školy žákům a studentům
- Spolupráce s rodiči, vliv vzájemných vztahů školy, žáků, rodičů a dalších osob na vzdělávání
- Řízení školy, kvalita personální práce,
- Kvalita dalšího vzdělávání pracovníků
- Úroveň výsledků práce školy, zejména vzhledem k podmínkám vzdělávání a ekonomickým zdrojům
- Priority pedagogicko – výchovného procesu
- Výsledky soutěží a přehlídek